РІК ЗАЛОЖЕНЯ 1893.
"СВОБОДА"
"LIBERTY"
виходить три рази на тиждень
вівторок, четвер і суботу,
видає
„УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ"
83 Grand St., Jersey City, N. J.
Всі листи, моні-ордери і чеки треба виписувати на адресу „SVOBODA".

СВОБОДА

ESTABLISHED 1893.
"SVOBODA"
("LIBERTY")
the Ukrainian Newspaper
published three times a week
Tuesday, Thursday and Saturday,
by Ukrainian National Association
at 83 Grand St., Jersey City, N. J.

Урядовий орґан Українського Народного Союза -- "SVOBODA" -- Official organ of Ukrainian National Association.

РІК XXIII. ДЖЕРЗИ СІТИ, Н. ДЖ., субота 5-го червня 1915. Ч. 65. VOL. XXIII. JERSEY CITY, N. J., Saturday, June 5, 1915. N. 65.

ПЕРЕМИШЛЬ ЗДОБУТИЙ!

ПЕРЕМИШЛЬ ЗНОВА В АВСТРІЙСЬКИХ РУКАХ.

ВІДЕНЬ, 3. червня. — Галицька кріпость Перемишль знова в руках Австрійців. Про здобутє Перемишля надійшла від ґенерального штабу урядова вість отсього змісту:

„НАШІ ВІЙСКА ЗАНЯЛИ ПЕРЕМИШЛЬ".

УКРАЇНСЬКИЙ КОРПУС ВІЙШОВ ПЕРШИЙ ДО ПЕРЕМИШЛЯ.

ВІДЕНЬ, 3. червня. — По короткій облозі Перемишль опинив ся назад в наших руках. — Міністерство війни оголосило нині отсї вісти:

„Вчера в ночи німецькі війска заняли два дальші північні форти перемиської кріпости. почім Москалї в цілій кріпости піддали ся.

„НАШ ДЕСЯТИЙ КОРПУС. ЯКИЙ ОБЛЯГАВ ПЕРЕМИШЛЬ ВІД ПОЛУДНЯ І ЗАХОДУ. ВІЙШОВ О ГОД. 4-тій РАНО ДО СЕРЕДИНИ МІСТА".

Дня 22. марта Перемишль дістав ся по 6-місячній облозі в руки Москалів, коли в кріпости вийшли вже послідні запаси поживи. Перемишль піддав ся з голоду. По двох місяцях Перемишль знова в руках Австрійців. Не довго Москалї натїшили ся Перемишлем, якого здобутє уважали довершенєм занятя на все цілої галицької України. Не помогли Москалям ні великі зусиля ні великі війска, щоби лише задержати Перемишль у своїх руках.

Зі здобутєм Перемишля закінчила ся перша часть великої одномісячної кампанії в Галичині, якої цілию було відобранє Перемишля. Тепер розпочав ся другий акт великої російської траґедії — се боротьба о посїданє Львова і цілковите прогнанє московської орди з нашої землї.

ВОЄННОЇ ДОБИЧІ В ПЕРЕМИШЛИ ЩЕ НЕ ДАЛО СЯ ОБЧИСЛИТИ.

БЕРЛІН, 3. червня. — Про великі успіхи на полуднево-східнім тереңі війни з Росією оголосив головний німецький штаб отсей звіт:

„Вчера вечером наші війска здобули послідні форти Перемишля від північи. Над раном ціла кріпость упала в наші руки.

„Скількість воєнної добичі не дало ся доси ще обчислити".

В кождім случаю треба надіяти ся, що воєнна добича, а передівсім в гарматах, буде значна, бо так скорий упадок Перемишля був для них великою несподіванкою. Вони ще в послідній хвилї думали, що надійде їм велика поміч і їм удасть ся задержати в посїданю Перемишль.

ПЕТРОҐРАД ПРИЗНАЄТЬ СЯ.

ПЕТРОҐРАД, 3. червня. — Нинішне урядове оголошенє російського ґенерального штабу принесло вість, що Москалї стратили Перемишль.

Се перша правдива телеґрама російського ґенерального штабу. Однак отся телеґрама є призначена лише для заграниці, бо в самій Росії буде російське правительство дальше баламутити темних людий, що російська армія стоїть під Віднем і Берліном та буде дальше голосити про сьвітлі побіди „правовірного воїнства" над ворогами.

МОСКАЛЇ УТІКАЮТЬ ЗІ ЛЬВОВА ДО БРОДІВ І ЗОЛОЧЕВА.

ЛОНДОН, 3. червня. — Упадок Перемишля викликав серед Москалів в Галичині великий переполох. Львів, дотеперішний осідок російських військових і цивільних властий, найшов ся у великій небезпеці, бо з полудня і заходу зближають ся до него австрійсько-німецькі війска.

Надходять вісти, що Москалї розпочали вже опорожнювати місто Львів, столицю Ґаличини, Головний осідок ґенерального штабу російських війск в Галичині перенесено до Бродів, граничної стації зелїзниці, яка веде зі Львова до Росії. Цивільні власти російські перенесено зі Львова до Золочева, 40 миль на схід від Львова.

Дальші праці коло укріплюваня Львова залишено. Довгі тягарові поїзди відходять зі Львова на схід. Треба догадувати ся, що Москалї вивозять зі Львова засоби поживи і воєнних матеріялів, які тут були нагромаджені у величезній скількости, дальше на схід, щоби не попали ся в руки ворога.

Як довго славні Броди Бродами, то ще не припала їм нїколи така велика честь, щоби гостити у себе головний ґенеральний штаб російської армії. Та в кождім случаю російський штаб бодай через короткий час буде почувати себе тут безпечнійшим ніж у Львові; впрочім до російської границї всего 3 кільометри, а до Бродів і в часї мира доїзджає російська зелїзниця.

НА МОСКАЛІВ СТРІЛЯНО ЇХ ВЛАСНИМИ ГАРМАТАМИ.

БЕРЛІН, 3. червня. — Про послідні битви, які попередили упадок Перемишля, наспіли отсї вісти:

„В середу пізним вечером здобуто головні форти 10, 11 і 13, тимсамим ціла північна кріпосна лінія опинила ся в наших руках. Властиве правильне бомбардованє північних фортів тривало всего два дні: второк і середу. Вислід острілюваня фортів тяжкими гарматами австрійськими і німецькими був знаменитий. За два дні упало 6 фортів (чотири головні 10, 11, 12 і 13 і два побічні: 10а і 11а).

„Коли Москалї побачили, що кріпости не дасть ся довше удержати в своїх руках, помимо помочи, яка надійшла зі Львова, почали ладити ся до відвороту. Москалї з внїшних фортів утікали з таким поспіхом, що не мали навіть часу забрати зі собою гармат або зробити їх неужиточними. Австрійці і Німці, здобувши форти, звернули російські гармати на утікаючих Москалів. Війска, які не вспіли утечи завчасу з Перемишля, мали до своєї оборони лише машинові кріси, але і для тих небаром забракло зовсім амуніції".

Одинока дорога, якою Москалї могли хоч в части утечи з кріпости, була на схід від Перемишля між Сяном а головним шляхом, який веде з Перемишля до Львова. Однак з огляду на се, що австрійські війска вже від трох днів заняли були горбки коло Медики, відки успішно могли острілювати зелїзничий шлях і гостинець, ведучі до Львова, тому і сей відворот мусїв бути полученний з дуже великими стратами для Москалів. Впрочім одною дорогою не могли вони вивезти цілу залогу і всї запаси оружя, амуніції та прочих воєнних матеріялів. Найблизші телеґрами принесуть небаром вісти про величину воєнної добичі з Перемишля.

Треба сподївати ся, що воєнна добича, передівсім у воєнних матеріялах, буде дуже велика, бо Перемишль був через послідні два місяці головним осередком військових маґазинів, з яких брали засоби майже всї російські армії, оперуючі в Ґаличині.

МОСКАЛЇ ЩЕ В ПОСЛІДНІЙ ХВИЛЇ ХОТІЛИ РАТУВАТИ ПЕРЕМИШЛЬ.

ЛОНДОН, 3. червня. — Коли вже війска армії архикнязя Йосифа Фердинанда дійшла до Сяну і довкола перемиської кріпости закипів страшний бій, надійшло зелїзницею зі Львова богато поїздів з новим військом і амуніцією на поміч залозі Перемишля. Колиж однак облягаючі війска зближили ся до зелїзничого шляху на віддаль гарматного стрілу, скінчив ся довіз війск до кріпости, а противно розпочав ся відворот з Перемишля до Львова. Та сильний огонь австрійської артилєрії робив страшне знищенє в російських транспортах.

ЗДОБУТЄ ПЕРЕМИШЛЯ ВЕЛИКОЮ НЕСПОДІВАНКОЮ ДЛЯ АНҐЛІЇ.

ЛОНДОН, 3. червня. — Першим вістям про здобутє Перемишля не давано віри. Колиж з Петроґраду надійшло потверджене про упадок Перемишля, серед населеня Анґлії, а передівсім у військових кругах, наступило велике пригноблене.

Упадок Перемишля був великою несподіванкою для Анґлії. Ще попередні урядові телеґрами з Петроґраду запевнювали, що Перемишль зовсім безпечний, що 4 корпуси нових війск прийшло на поміч залозі Перемишля.

У військових анґлійських кругах говорять тепер богато, про далекосягле значінє упадку Перемишля. В упадку Перемишля предвиджують вони не лише опорожненє Галичини з Москалів, але і цілковите опорожненє російської Польщі. Послідні вісти, які донесли про живу участь німецьких війск над рікою Бзурою і Равкою, вказують, що небаром наступить великий і рішаючий атак на Варшаву, якої упадок віддасть в руки Німців цілу боєву лінію здовж Висли, а тимсамим віддасть в їх посїданє всї области російської Польщі.

Коли пророцтва анґлійських воєнних знавців справдять ся, а їх пророцтва полягають на знаню відносин в російській армії, про які вони мають дуже точні інформації, то дійсно можна надіяти ся, що вислід рішаючої битви не випаде в користь Москалів. Рішаюча побіда союзних війск в російській Польщі віддасть в їх руки не лише Варшаву, але цілу область по правім боцї Висли. Тоді Москалям остане ще послідна сильнійша боєва лінія, яка йде від північи здовж ріки Німену, оперта о дві кріпости Ковно і Ґродно, на полудне до „Пинських болот", відтак через кріпость Бересть литовський і здовж ріки Буґа до границь Галичини.

СОЮЗНІ ВІЙСКА КОЛО ЖИДАЧЕВА І МИКОЛАЄВА. — ЧИСЛО ПОЛОНЕНИХ МОСКАЛІВ ЗРОСЛО ДО 12.235.

БЕРЛІН, 3. червня. — Армія під командою ґенерала Лїзінґена, яка заняла по кровавих битвах місто Стрий, скоро посуваєть ся на північ. Москалї утікають за ріку Днїстер. Союзні війска находять ся вже в околиці Жидачева і Миколаєва над Днїстром.

Німецький урядовий звіт подає:

„Союзні війска під командою ґенерала Лїзінґена проганяють дальше Москалів, які в неладі утікають на північ за Днїстер. Наші війска дійшли вже до Днїстра коло Миколаєва і дальше на схід находять ся вже в околиці Жидачева.

„Рівночасно війска, які бороли ся з Москалями між Дрогобичем а Стриєм, переломили послїдний опір неприятеля, заняли Медиництві і зближають ся до Днїстра.

„Число Москалів, полонених в околиці, стрия, зросло на 12.175 салдатів і 60 офіцирів.

КРОВАВІ БИТВИ ПЕРЕД ЗДОБУТЄМ МІСТА СТРИЯ.

БЕРЛІН, 2. червня. — поля битви в Галичині наспіли точнійші вісти про страшні битви, які попередили здобутє міста Стрия.

З найбільшим завзятєм бороли ся ворожі війска коло Лісович, одержавши на поміч кілька сильнійших відділів. Свої догідні становища Москалї ще значно скріпили. Закопи забезпечено перед несподіваним нападом кільчастим дротом. Коли нашим військам удало ся прогнати Москалів зі закопів, тоді вони утворили знова сильну боєву лінію здовж зелїзничого шляху. По кровавій і дуже завзятій битві наші війска прогнали остаточно Москалів і відси, а відтак заняли і саме село Лівовичі.

Лісовичі і богато инших сусїдних сїл Москалї пустили з огнем, коли зближили ся німецько-австрійські війска. На улицях горіючих сїл закипіла нова страшна боротьба, боротьба на баґнети і палки. Зразу навіть в часї відвороту Москалї ставили ще опір, бо їм зачали тоді приходити щораз то нові війска на поміч. Та се Москалям не довго помагало, Небаром цїлий відворот російської армії перемінив ся в дику і безладну утечу. Страти Москалів в полонених, а передівсім в убитих і ранених, є дуже великі.

Недобитки російської армії утікають на північ в напрямі Розвадова.

БИТВА КОЛО СОЛОТВИНИ І ВІДВОРОТ МОСКАЛІВ В НАПРЯМІ ДНІСТРА.

ВІДЕНЬ, 3. червня. — Побіда союзних війск коло Стрия ослабила також і російські становища, які находили ся дальше на полудневий схід від Стрия. На боєвій лінії Долина-Солотвина-Делятин розпочали наші війска наступ на Москалів, які розпочали відворот в напрямі на північ.

Урядове оголошенє про битву в тій части Галичини подає отсї вісти:

„На боєвій лінії між Долиною а Делятином наші війска розпочали наступ на російські становища. До найбільшої битви прийшло на північ від Солотвини, де наші війска взяли приступом російські закопи. Москалї на цілій лінії розпочали відворот на північ в напрямі Станиславова.

„Здовж Прута прийшло лише місцями до гарматної перестрілки".

Занятє Стрия і Жидачева має велике значінє на дальші воєнні операції в полуднево-східній части Галичини. Російська лінія, яка йде від Долини до Делятина, а відтак здовж лївого берега Прута попри Коломию, Чернівцї аж до румунської границї, є тепер загрожена від заходу. Часть армії, яка здобула Стрий, посуваєть ся на захід так, що Москалям грозить небезпека від заходу і від полудня. Се мусить спричинити цїлковите опорожненє з Москалів области між Прутом і Днїстром. Треба сподївати ся, що послїдне місто за Днїстром, Станиславів опинить ся небаром знова в руках Австрійців.

300.000 МОСКАЛІВ, 300 ГАРМАТ І 600 МАШИНОВИХ КРІСІВ ЗА МІСЯЦЬ МАЙ.

БЕРЛІН, 2. червня. — Точний образ про величину побіди австрійсько-німецьких війск на сході подає звіт головного німецького штабу, який вчера оголошено, а який обіймає виказ воєнної добичі за місяць май. Отсей звіт звучить:

„На полудново-східнім тереңі війни (в Галичині і в полудневій Польщі) полонили австрійсько-німецькі війска протягом місяця мая 269.732 Москалів, між тими 863 офіцирів. Наші союзні війска здобули 251 російських гармат і 576 машинових крісів. Крім сього попалась в наші руки величезна скількість воєнних матеріялів, міжтим: 189 возів, наладованих ріжнородною амуніцією, 8.500 скринь гарматних набоїв, 5.500.000 крісових патронів і 32.000 крісів.

„Коли до повисшого числа додати воєнну добичу, яка попалась в наші руки на північи (в північній Польщі, Литві і в Курляндії), то страти Москалів протягом місяця мая виносять: понад 300.000 полонених, в тім около 1.000 офіцирів, около 300 гармат і 600 машинових крісів.

„З того сама армія ґенерала Макензена, в склад котрої входить також 6-тий корпус австрійський, полонила около 400 офіцирів, між ними двох ґенералів, і 153.254 людий. На ту армію припадає рівнож 160 здобутих гармат і 403 машинових крісів".

"SVOBODA" (LIBERTY)
the Ukrainian newspaper
published three times a week: Tuesday, Thursday and Saturday by Ukrainian National Association at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Established 1893.

JOSEPH STETKEWICZ, editor
83 Grand Street, Jersey City, N. J.

ANDREW SAWKA, manager
83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as second-class matter March 30, 1911, at the Post Office at Jersey City, N. J., under the Act of March 3, 1879.

SUBSCRIPTION:	ПЕРЕДПЛАТА:
In United States: $2.00 per year, $1.00 per 6 months, 0.75 per 3 months	В Злучених Державах: на рік $2.00, на пів року $1.00, на 3 місяці 0.75
In Jersey City, Canada and other foreign Countries: $3.00 per year, $1.50 per 6 months, $1.00 per 3 months	В місті Jersey City, до Канади і других країв: на рік $3.00, на пів року $1.50, на 3 місяці $1.00
Single copy 3 cents.	Поодиноке число 3 центи.

За кожду зміну адреси платить ся 5 центів.

Адреса: SVOBODA
83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Всі моні-ордери і чеки треба виписувати на адресу „Svoboda".

При висиланю замовленя належить долучити моні-ордер або чек.

Число телефону 498 Jersey City.

За всі оголошеня поміщувані в „Свободі" редакція не відповідає. — Рукописий не звертає ся.

Василь Щурат.

ПЕРЕМИШЛЕВИ.

Нехай на тебе цар Микола
Всю дич Сибіри вишле,
Ти гордо глянеш з гір довкола,
Престольний Перемишле!

Не берегли тебе гармати
Ні форти понад Сяном,
Коли прийшлось розправу мати
Із половецьким ханом.

Щитами ти себе заставив,
Грудьми завзятих воїв,
А решту Богови оставив
І взяв побіду з боїв.

І Татарин прийшов з погромом,
Мов грім злід неба грянув,
Та не напив ся й він шеломом
Води з сьвятого Сяну.

З діл слави нашим поколіням
Остались тільки тіни;
Та, видко, Бог судив тим тіням
Спасти сьвяті руїни.

Є, видко, край народним карам
У Божім Провидіню:
Не давсь ти, городе, Татарам,
Не дав ся й їх насіню!

ОСВОБОДЖЕНЄ ПЕРЕМИШЛЯ.

Коли дня 22. марта хоробра залога перемиської кріпости була змушена голодом піддати ся облягаючій російській армії, серед Москалів і їх хвоста — кацапів повстала була велика радість.

„Аж тепер" — писали вони — „ніхто вже не сьміє сумнівати ся, що російська армія є непереможна, що її жадна сила вже не випре з Галичини і, що сей „русский" край останеть ся на віки „русским", себто — московським.

Командант російської армії великий князь Микола Миколаєвич розголосив телеґрафом по сьвіті, що вже конець Австрії, що він іде на Будапешт, на Краків, на Відень, на Берлін і на Кенігсберґ.

Москалі в Петроґраді, столици Росії, мимо протесту природи, котра мела снігом в очі і заглушувала гимн „Боже царя храни", ревіли і кричали, аж вкінци таки мусїли уступити перед силою природи.

В Галичині, як писали російські ґазети, кілька кацапських сіл ходило з корогвами і „піли" білому цареви хвалу, що здобув непобідимий Перемишль.

Дальше великий князь Микола Миколаєвич спровадив собі і самого-ж таки царя до здобутого голодом Перемишля, і до галицької столиці, щоби „стверди́ти й утвердити" московське панованє.

Кацапські ґазети тут, в Америці, набрали „самопевности" і писали, що „прикарпатская Русь" вже цілком „освобождена".

Одним словом, всі московські чорні духи піднесли ся були до гори і кричали про своє панованє над Галичиною, та над загибелю „мазепинства", яке сьміло перед війною підносити голову. І навіть наші люди були тоді трохи стратили духа.

„Свобода" по упадку Перемишля признала, що се є втрата, але сказала, що побідила сила природи — голод і сніги, які спинили похід австрійської армії, що йшла на освобожденє Перемишля. Одначе дальше ми писали, що російська армія на весну не видержить на цілій боєвій лінії та, що в маю австрійські війська перейдуть до наступу против Москалів і в маю зачнуть очищувати Галичину з наїзників.

За се на „Свободу" були накинули ся кацапські ґазети і казали, що, мовляв, „побачимо, котра котру армія буде гнати, як висохнуть дороги в Галичині".

І побачили! Перемишль по двох місяцях і 10 днях вільний від московського панованя, а російський ґенеральний штаб і цивільні власти покидають вже і нашу столицю Львів.

Деж той прапор, що граф Бобринський з Дудикевичем брали ся затикати в Карпатах?

Де тих 6 галицьких (з 1 буковинською) „русских губерній"?

Чи богато ще лишило ся?

Відай лишило ся бодай стільки, аби було куди втікати.....

Кацапська ґазета „Сьвєт" повинна вже здіймити великий титул „освободительная война", хиба, що буде вважати освобожденє Галичини з московських наїзників, так само як цілий наш нарід.

Ґазета „Правда" писала про „історическое значеніе" побуту царя в Перемишли і у Львові". Тепер повинна пояснити, що дійсно „историческое", бо сей „славний царський побут" перейде до історії, як цар здобув Галичину і присоєдинив до „єдиної і неділимої" Росії.

Український загал безперечно прийме сю вістку з радостю. Таксамо радо прийме і вістку, що російський ґенеральний штаб (армій, що були в Галичині) забрав ся з нашої столиці, а за ним помандрував і „ґенерал-ґубернатор Ґаліції" граф Бобрінський зі своїм штабом, з кацапами і вшехполяками і всіми московськими скарбами.

Радісно прийме також вість, що в освобожденю нашого Перемишля з московської неволі значну участь взяв наш український 10. корпус перемиський.

І пожелаємо московським наїзникам, аби як найскорше вже цілком вибрали ся з Галичини, а дальше і з усіх українських земель.

ОСВОБОДИТЕЛЬЦІ РОСІЇ.

(З нагоди воєнної сесії російської державної думи).

Блазне, якому стрій злочиннні зшили руки
Зі стягів десяток пограблених країв!
Ти знов свій хитрий вид брехнею підстроїв
І знов узяв до рук калатало „до злуки".

Ще дощ не змив крови із піль в краю неволі,
А вже на сцену знов виводиш свій танець —
Поклавши на чоло полинялий вінець,
Увитий з цьвітів сліз, проклонів і недолі.

— „Під мій ставайте стяг!", — кричиш і тровиш [орду
Дику, щоби Славян манила до ярем.
Тимчасом вірний люд з посьвячених тюрем
Несе тобі на дань ненависть, гнів, погорду.

Прийде пора і сьвіт добачить всі підлоти,
Що мов змії сичать під маскою брехні.
І твій брудний театр, построєний в багні,
Покинуть всі видці з почуванєм гидоти.

Ми на жертвенник дій цілу поклали долю:
Майно, житє і кров — поклали, що змогли.
З пожежі та руїн ми ледви зберігли
Для йдучих поколінь геройську пісню болю.

Бездомні вигнанці, подавлені журбою,
На судище несем терновий наш вінець.
Ми не лукавили — і впали як борець,
Що став до боротьби з камінною судьбою.

Невже нам ще й тепер гірка судила доля
Здобути тільки скарб нових могил і ран?
Невже об лід людства розібєть ся таран
Кровавих наших мольб? Най дієсь божа воля...

Ми на жертвенник дій вергли останки віри.
Колиж нас заведе кровава та весна,
Нам лишить ся одчай, — а зброя ся страшна!
Вона не зна ні жертв, ні стриму, ані міри.

Відень, у цьвітни 1915.

Петро Карманський.

ПОДЯКА

АМЕРИКАНСЬКИМ УКРАЇНЦЯМ ЗА ПОМІЧ БРАТЯМ У СТАРІМ КРАЮ.

До предсідателя Українського Народного Союза прийшло отсе письмо з Відня від віцепрезидента віденського парляменту п. Юліяна Романчука, котрий є головою запомогового комітету для Українців утікачів з Галичини і Буковини.

У Відни, дня 11. мая 1915.

До Сьвітлого Українського Народного Союза в Джерзи Сіти, Н. Дж.

Приміть, чесні і любі наші Братя, найсердечнійшу подяку за Ваші щирі і ревні труди і за щедрі жертви, котрі нам дуже і дуже стануть в пригоді.

Добре Ви робите, що посилаєте гроші через австро-угорський ґенеральний конзулят в Ню Йорку просто до мене, бо дістаємо доляри після властивого курсу. За перші $1.500.00 дістали ми 8.333 корон і 33 сотиків, а за другі $1.500.00 навіть 9.615 корон і 40 сотиків. Так зробила й Українська Рада з Ню Йорку, від котрої прийшло 1.250 корон за $200.00 та ин. Добротвір і Підгорецький, котрі прислали зібрані в Клівленд, О., — 2.031 корон і 10 сотиків ($320.00).

О сім Вас, Братя, повідомляю та ще раз засилаю щиру подяку враз із сердечними поздоровленями.

Юліян Романчук.

ВІД РЕДАКЦІЇ.

Мусимо з жалем признати ся, що ми тепер не списали ся так, як можна було сподівати ся.

Коли перед війною для голодуючих з причини повений і неврожаїв зібрано $5.000.00 протягом короткого часу, то тепер за довший час зібрано ледви такусаму суму, хоч положенє нашого краю тепер без порівнаня страшнійше ніж було перед війною.

Не було і не буде вже більше такої хвилі, коли би наша жертва, хоч не знати яка незначна, а була така вартісна як тепер.

Не дивім ся на те, що австрійське правительство по освобожденю Галичини обовязане помагати нещасним голодуючим нашим братям, **БО СЕ Є НАШ ОБОВЯЗОК ПЕРШИМ ВТЕРТИ СЛЬОЗУ ГОЛОДУЮЧИМ СИРОТАМ І ВДОВАМ, АБО І ВРАТУВАТИ ЇХ ВІД ГОЛОДОВОЇ СМЕРТИ.**

Пояснити можна се тим, що перше було більше Відділів У. Н. Союза і не було ще між ними непорозумінь, які непотрібно повстали в останнім часї, а також безробітєм, яке майже всюди є від довшого часу у Злучених Державах і в Канаді. Всім тим почасти можна оправдати невеликі жертви підчас такої страшної руїни нашого старого краю, одначе не забуваймо, що **МИ ПОВИННІ СКЛАДАТИ ТІ ЖЕРТВИ НЕ ЛИШЕ З ЛЕГКОЇ РУКИ. АЛЕ ПОВИННІ ТАКОЖ І СЕБЕ ТРОХИ ПОЖЕРТВУВАТИ І ДАТИ — ЯК ТО КАЖУТЬ — ОСТАТНЕ, А НАВІТЬ ПОЗИЧИТИ І ДАТИ.**

Ми певні, що по цілковитім освобожденю Галичини, а опісля і по заключеню мира, кождий відси пішле скільки зможе гроша своїй найблизшій родині, **АЛЕЖ КІЛЬКО Є ТАКИХ БІДНИХ І НЕЩАСНИХ, А ВСЕЖ ТАКИ НАШИХ БРАТІВ І СЕСТЕР, УКРАЇНЦІВ, — ЩО НЕ МАЮТЬ В АМЕРИЦІ, АНІ У ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ, АНІ В КАНАДІ, АНІ В БРАЗИЛЇЇ СВОЇХ КРЕВНИХ.**

За них **МИ ВСЇ** мусимо памятати, нехай кождого з Вас, що читаєте ґазету, спогадають з вдячностю бідні сирітки, котрих лишили ті Українці, що згинули на поли бою.

Тепер, коли щораз більше нашого краю освободжує австрійсько-німецька армія з московського наїзду і коли вже небавком знова буде доступ до Галичини, мусимо прискорити складки, аби вислати відси якусь більшу жертву нашим землякам, яка буде дуже придатна **ПІДЧАС ВІДБУДОВИ КРАЮ, КОЛИ ТО НАНОВО ТРЕБА БУДЕ ПОДБАТИ І ПРО ҐАЗЕТИ І ПРО ВИДАВНИЦТВА І ПРО ТОВАРИСТВА І Т. Д. ВЗАГАЛЇ ТРЕБА РОЗБУДИТИ НАНОВО ПРИДУШЕНЕ МОСКАЛЕМ НАРОДНЕ ЖИТЄ В СТАРІМ КРАЮ.**

Озовіть ся, американські Українці. Богатші і біднійші. Всї як один! А також Брацтва і Товариства!

Присилайте як найскорше жертви на **ФОНД ВИЗВОЛЕНЯ УКРАЇНИ**, а також окремо **НА УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК В СТАРІМ КРАЮ!**

ПРАЩАНЄ ВМИРАЮЧОГО СІЧОВИКА.

Други, я вже кінчу важку роботу:
Зробив, що зміг: зімліла вже рука...
Пора шукати тихого кутка,
Де захистна тиша сцілить мою турботу.

Он на отсім горбі мов сестри дві берези
В гірськім потоці миють сплети віт.
Там килим трав красить осінний цьвіт,
Який зросили вже сердешні наші слези.

Недавно там спочив по довгих трудах бою
Наш командант (Земля йому пером!)
Накрийте нас обох одним ковром,
Нехай земля на все з'єднає нас з собою.

Не жалуйте мене: Нажив ся я доволї
І дорого продав своє житя.
Моє імя воскресне з забутя,
Як вдарить грімно дзвін на празник мира й волї.

Та цить! Вже чую зов з таємної країни:
Пора мені зійти на другий шлях...
Іду до тих, що впали на полях,
А вам післав ся шлях на ниви України.

Відень, лютий, 1915.

Петро Карманський.

ПОМОЖІМ НАШИМ БРАТАМ В СТАРІМ КРАЮ ВИДАВАТИ УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК.

Як звісно, російські військові власти по занятю Галичини заборонили видавати всі українські часописи і книжки, позамикали школи, товариства, бібліотеки і на якийсь час завмерло було українське народне житє в нашім старім краю. Але з Галичини і з Буковини кількасот тисяч наших земляків утікло перед наступаючою російською армією та розселили ся яко вигнанці на Угорщині і по ріжних краях Австрії.

І вони не могли жити серед тих страшних хвиль без рідної газети, без вісток про свій нещасний край. Заложено для них кілька українських ґазет у Відни, які розходили ся між українськими вигнанцями, між військом та Українцями бранцями з російської армії.

З часом, як австрійська армія поступала в відвойовуваню Галичини і Буковини, побільшила ся область впливу українських ґазет і число читачів.

Тепер же воно ще дальше раз-враз зростає.

Кождий наш брат чи сестра в старім краю раді би кождої хвилі дізнати ся про освобожденє кождої пяди рідної землї з московських наїзників, таксамо як і ми тут на чужині. Одначе тутешні Українці бодай мають що другий день свою ґазету, а в старім краю лиш раз на тиждень, хоч там наших земляків далеко більше і хоч вони безпосередно дітклені війною та освобожденя рідної землї з російського ярма вижидають як спасеня.

Не мають вони з московської волї своїх газет, які приносили би їм частійше вісти про долю їх вітчини. І мусять читати або ворожі польські ґазети, або не читають жадних.

Гурток українських патріотів у Відни задумав зарадити сїй недостачі і гадає в коротнім часї приступити до видаваня популярного українського дневника у Відни, який по освобожденю Львова перенесено би там і дальше його видавано обік других українських ґазет.

Одначе наші земляки вигнанці не мають стільки гроший, щоби могли приступити до видаваня українського дневника у Відни і **тому звертають ся з просьбою до своїх братів і сестер у Злучених Державах і в Канаді, щоби помогли їм і то помогли скоро. Чим скорша поміч в теперішну пору, тим більшу вона має вартість.**

В тїй справі написав посол до австрійського парляменту о. Йосиф Фоліс до о. Василя Добушовського з Барнесборо, Па., лист, котрий подаємо в цілости до відома наших читачів.

Відень, 22. IV. 1915.

У Відни жиємо з тих пенсій і дрібних запомог, які удасть ся дістати, та ждемо терпеливо на поворот. Гроші можеш прислати кождої хвилї на мою адресу: **Wien Parlament.** Я їх доручу батькови, коли побачимось, а се наступить напевно в недовгім часї. Взагалї повинні наші люди в Америці щиро занятись старою вітчиною, в котрій богато-богато людий потратило все, що лиш посїдали. Ніхто з нас на се не нарікає, бож для добра вітчини, в надії на ліпшу будучність свого народу, обовязком є принести житє і маєток в жертві, але від того сьвятого обовязку не звільнена жадна одиниця, хоч би мала те щастє, що на час великих сьвітових подій знаходилась в безпечнім, невтральнім місци, яким тепер є Америка. Ми тут у Відни ратуємо ся як можемо. Виходить „Діло" і „Свобода", але лише раз на тиждень. Не можемо своїми силами зібратись на малий дневник, щоби дати нашим людям що день щось до читаня свого.

Тому крім німецьких дневників люди розхапують польські, а своє йде в забутє. Маю малу просьбу до Тебе, Василю. Ми тут утворили комітет *видавництва популярних брошурок* та дневничка, як у Львові було „Нове Слово". До того комітету належать такі люди як: о. **ТИТ ВОЙНАРОВСЬКИЙ**, посол др. **ЕВГЕН ПЕТРУШЕВИЧ**, наш поет **БОГДАН ЛЕПКИЙ** і кількох других, *межи ними і моя мала особа*. Ціла робота пійшла би скоро і гладко, була би велика користь, бож розходить ся о піддержанє духа в тих тяжких часах, о дальшу енерґію, витривалість та певну надію в здобутє ліпшої долї для нашого *українського народу. Та тяжка річ з грішми.* З тої мізероти, яка кождому з нас ледви вистарчає на наймізернійше житє щоденне, годї крім корони вирвати щось більше, а корон тих не богато та на таке видавництво нема з чим пориватись. Моє *прошенє таке:* Василю, будь ласкав безпроволочно віднеси ся до **ПРЕОСЬВ. ЕПИСКОПА ОРТИНСЬКОГО, ДО РЕДАКТОРА „СВОБОДИ", ДО ПРЕЗИДІЇ У. Н. СОЮЗА ТА ДО ТАКИХ ЛЮДИЙ ЯК ЛІКАР СІМЕНОВИЧ З ШІКАҐО**, щоби виєднати в них, аби з тих збірок, які вже є, більшу квоту, хоч 2 до 3 тисячі долярів призначити на те видавництво та їх зараз вислати або на мою або на адресу Романчука з тим, щоби він доручив ті гроші або о. Войнаровському або менї. І на будуче не повинна Америка забувати на ту нашу роботу та по змозї сильно попирати матеріяльно. Бож самим хлібом насушним, котрого також дуже а дуже потреба, не збудуємо нашої України! Як би инші були обставини, то певно хтось з нас виїхав би вже був до Вас, щоби в тім згляді розвести аґітацію. Се не можливе, тому тою дорогою звертаюсь до Тебе і кладу за сьвятий обовязок: зробити скоро і щиро, а я певний успіху. Додати мушу, що наше діло свобідне від всяких партійних впливів, незалежне від правительства, по гадці нашого незабутного Архиєрея Шептицького, котрий жде звільненя на чужині в Курску. О коби Він був тут з нами! Та годї — вийшло инакше.

Прошу зараз о відповідь. Здоровлю сердечно всїх. Не забувайте на стару Вітчину!

о. ЙОСИФ ФОЛИС.

На початок зложили **о. В. Добушовський $50.00 і о. В. Шуховський $50.00, — разом $100.00.**

Тепер черга на дальших жертводавців. Можна дати і малу жертву, **АЛЕ СКОРО. Чим скорше вишлемо поміч до Відня на український дневник, тим скорше він повстане і тим більша буде з нього користь.**

Тож поспішім ся. Адміністрація „Свободи" займеть ся пересилкою збірки й оголосить окремо жертводавців.

Хто лише може, нехай не відмовить хочби й найменьшого датку. Кождий нехай тямить, що своєю жертвою подає своїм нещасним братам рідну газету в руки і нехай не жалує того датку на таку красну цїль!

Василь Щурат.

ДЕ ЮРКІВ БОГ?

Юрко — йому ледви пять лїт —
Збудив ся рано скоро сьвіт.
Вже до молитви ручки склав,
Щоб татка Бог з війни прислав.
І „Отченаш" почав, як міг:
„Іже єси на небесїх..."
І раптом ніби схаменувсь,
До мами в клопоті звернувсь:
„На небесїх, мамусю?... Ні!
Бог з татком нині на війні..."

ФОНД УКРАЇНСЬКИХ СІЧОВИХ СТРІЛЬЦІВ.

(Лист Січового Стрільця до редакції віденського „Діла").

— Стефку! заспівай що. От ми, четар з другої сотні і доктор, послухаємо. (Доктор — лікар, Німець).

— Дай мені спокій, я ледви дихаю.

— Стефку: „Черемоше, брате мій!"

— Ану...

— Тепер за дармо нема нічого.

— Так є, нема за дармо! — гуде басом „Ель Капітано" (так прозвано симпатичного десятника).

— Та вже заплатимо — впевняє четар.

І в курній, низкій хаті, серед диму і задухи співає пісню чудовий тенор.

Не розуміючи слів, а роскошуючись лишень арією і чудовим голосом, все повторяє лікар-Німець: „вундершен" (чудово красно).

Так, „вундершен", бо Стефко співає на „фонд".

*
* *

Зійшли ся до одної хати. Як то мовляв — старшина.

Ще не таке то дуже й старе, а бородате. Ніколи й підголити ся. А деяке то і зовсім ще безвусе, але все — старшина.

—Но, товариство шановне, вчера взяли пенсію, давайте податок. Сотнику, зачинай!

— Я вже своє дав!

— А кілько? — питає цікавий хорунжий.

— От, шануючи — як той казав — образи сьвяті, соненько Боже, цілий мир хрещений тай ваші чесні голови. 10 корон.

— Ов, то мало! Я даю 42 корони.

— Дивіть, хорунжий сотника побиває. Сотнику, не дай ся!

— То я ще додам 5 к.!

— А я даю ще 2 к. більше!

— Та деж тут дисципліна? В яких книжках таке видруковано, що хорунжий сотника має побивати? Або ти, товаришу, скажи вже: гов, або я мушу ще додати!

Товариство сьміє ся і складає здекуційникови паперові „грубші" на фонд.

*
* *

По „лєнунґу" (виплаті). На десять днів по 3 корони і кілька сотиків. Вістуни і десятники трошки більше. Ще й не оглянув ся кождий, а тут здекуційник:

— Хлопці, на фонд!

— Мацюпенький дає нині цілу свою „ґажу" („пейду"), се має бути розгрішенє — каже один.

— За які гріхи? — боронить ся зачіплений.

— Які? — отже слухайте, громадо! Хто назвав його „мацюпеньким"?

— Наша молодиця — ґаздиня!

— Кого вона гладить по голові?

— Мацюпенького!

— За ким, каже, що буде плакати?

— За мацюпеньким!

— Громадо, і се не гріхи? Чи нам не кривда?

І мацюпенький віддав цілу свою „ґажу" на фонд.

*
* *

— То ви, товаришу, вже дали?

— Дав, але я ще трохи маю. Я складав, думав, колись придасть ся. Але хто знає, чи живий чоловік вернеть ся.

— Пощо буду то носити? Хліб, крісі кулї маю, гроші мені не потрібні, нехай ідуть — там вони здадуть ся.

І найнезамітнійший в сотни стрілець випорожняє свої ощадности і віддає їх — на фонд.

*
* *

Питаєте ся, що то за фонд? Стрілецький фонд пресовий. Вони прийшли до переконаня, що їх завдання не кінчить ся з війною. Що який би не був вислід війни, на них, і лише на них, спаде весь тягар національної роботи. Вони відтепер приготовляють ся до неї. Складають свої лепти, щоби мати свій орган, свій власний, щоб гуртувати коло

нього, людий діла, а не лише слова. **Вони перейшли і переходять тяжку школу житя і бачать, що не в них, але у нас всїх брак дисциплїни, карности, брак почутя обовязку, брак почутя одвічальности!** І вони кажуть — вірте їм, що вони будуть ними відродженцями, які нарід відродять, будуть корчувати те, що нас нищить, а насаджувати те, чого нам треба, щоб стати народом „залїзним".

Сміє-те ся з того? Так, бо ви їх не знаєте. Ох, як ви їх не знаєте! Ви глядите на них так поверховно, так побіжно, що ніколи вам лїпше їм приглянутись. У тих ваших листах жадаєте, щоб писати вам про „подвиги" Стрільцїв. Вам хочеть ся бачити Стрільця тільки серед шрапнелїв, ґранатів, куль, цїлого пекла битви. А ніколи, ніколи ви не завдали собі труду глянути в душу тої маленької людини, що вона думає, яке її духове житє. Ви ніколи навіть не запитали про те. **А там правдиві скарби потворились. Чиж се не подвиг, що люди, яким смерть в очи заглядає, думають про будуччину повну працї, не відпочинку. Що люди, які мерзнуть і голодують часом, складають свої лепти так радо, що з тих лепт уже тисячі корон виросли!**

А ви їх не знаєте... Вам все здасть ся, що се та сама громада всїляких людий, яких ви бачили у Львові, в Стрию. **Ви не знаєте, що ся громада сталась одною, що зникли ріжницї віку, становища суспільного і всїх тих давних відграничень.** Як би ви їх такими знали, ви би [illegible], а так ви ними — тільки [illegible].

Дмитро Вітовський.

Д. Івахів.

Я БАЧУ ЗОРЮ...

Хоть Матери грудь
Вражі мечі поорали;
Хоть блакить неба
Темні мраки повкривали;
Я бачу зорю
Крізь мраковини,
Зорю моєї
Неньки-Вкраїни.

ПІД РОСІЙСЬКИМ НАЇЗДОМ.

([illegible] галицьких місцевостий. — Чим будують [illegible] — Русофільські „католики" при роботі. — [illegible] воює! Слово „Слова" до перевертнів).

Москалї не тратять в Галичинї часу. Муштрують учителїв, щоб вивчили ся московської мови, котра нїбито має бути їх рідною мовою, аби відтак могли навчати нею шкільну дітвору, заводять російське урядованє, російських полїцаїв, російські гроші, а навіть поприбивали московські таблицї на улицях міста Львова, котрого „польскосьці" до недавна так завзято боронили перед українськими співгорожанами тісами[?] мехновські[?] очайдухи, що тепер пійшли на послуги північному наїзникови... На все готово пійти й перехрещуванє вчинити „поплунами" назв українських сіл, бо Москалї спішать ся тепер вивернути їх на свій лад. Ось капітан корпусу воєнних топоґрафів Кожевніков, що урядує при галицькім ґен.-ґуб. ґрафі Ю. Бобринськім, предложив утворенє „правильного" перезиваня місцевостий для Галичини, Буковини й угорської Руси. Граф Бобрінський пристав на се і для переведеня предложеня Кожевнікова утворено при „Народном Самі", котрий засїдає тепер в Ставропігії, окрему комісію. Отся комісія, приявши загальні засади, взяла ся до роботи та привернула „древно-ґеоґрафіческія названія" всїм більшим оселям краю, а тепер береть ся вже до московщеня назв і всїх прочих осель Галичини. Відтак пійде черга на Буковину (!) й Угорщину (!)

— — — — —

На Великодні Сьвята приїхав воинствуючий архиепископ Евлогій з Теофаном знов до Львова, щоб „укріплювати" цареславє... А щоб не їхали голіруч, то між иншим і петербурське „Славянское благотворительное общество" уладило прилюдну збірку в Петербурзї на потреби Галичан, Сербів і Чорногорців. Із загальної суми збірки, яка дала всего 12.008 рублів, передано архиепископови Евлогієви до рук 4000 рублів „для мешканців Галичини, що потерпіли через війну", а 1000 рублів переслано почаївському архимандритови Віталїєви на закупно насіня для галицьких селян. Нїчого додавати, що сї суми є прямо каплею в мори супроти тих фондів, які кидає урядова Росія на те, щоб примираючих з голоду галицьких селян робити схильними до „возсоединєнія с православієм"... Та нїкуди правди дїти, що найшли ся й такі люди, які і без примусу перейшли в цареславне стадо. Демонстративно уладжено параду з нагоди переходу на цареславє русофільських сьвящеників і ґімназіяльних професорів о. Тиґнибока зі Львова і о. Лабенського зі Снятина. Отсї перевертнї, котрі як і прочі русофільські духовники рекомендували себе все яко єдиних „католиків" — відправили зараз по „наверненю" в Казанськім соборі в Петроґрадї православне богослуженє...

— — — — — — —

Коли мова про „католицизм москвофільський", то не зайвим буде занотувати, що на сегорічних загальних зборах львівського грецько-католицького брацтва **Ставропіґійського Інститута**, які відбули ся в Томину неділю при участи майже всїх остаючих у Львові членів брацтва, принято одноголосно осьтаке внесенє д-ра В. Дудикевича: „Поручуєть ся нововибраній старшинї негайно перевести дискусію над історичною ролею Ставропіґійського Інститута **яко оборонця православя** та в можливо швидкім часї скликати надзвичайні загальні збори Інститута, щоб перевести відповідне до сього рішенє". Прямо незрівнано! Грецько-католицьке брацтво, яке відмежувало ся від нерусофілів католиків, признає нинї прилюдно, що воно стояло все на сторожі православя і то на внесенє славетного Дудикевича, котрий „во время оно", як на найбільшого русофільського комедіянта пристало, документував своє „католицтво" виконуванєм релїґійних практик на очах епископа Хомишина! — Він утяв ще й другу штуку на сих зборах. Казав ухвалити резолюцію в справі внесеня жалоби старшиною Ставропіґії перед Великим князем Миколою Миколаєвичем командантами армій західного фронту, начальником київського військового округа і галицьким ґенерал-ґубернатором — на редакцію урядової російської воєнної ґазети **„Львовского Военного Слова"**, котре, вичитуючи „отченаш" русофілам, помянуло кількома словами і Ставропіґійську друкарню. Др. Дудикевич не спиняєть ся отже навіть перед тероризованєм офіцирів російського ґенерального штабу, як вони не йдуть йому на руку...

— — — — — — —

Лють компанії Дудикевича впрочім зовсїм зрозуміла. **Товстїйші посади в Галичинї обсаджуєть ся справжними Москалями, а кацапи мусять вдоволяти ся пособіями з „гадючих фондів" і службою в „охранцї"** (тайний полїції). До того у військових кругах погляд на них відмінний як у архиепископа Евлогія зі всїм його чорносотенним почотом. Застановлене в марті через кацапські інтриґи „Львовское Военное Слово" появило ся дня 14. цьвітня наново і то під редакцією тогосамого капітана російського ґенерального штабу Наркевича, котрий налив уже стільки сала за шкіру русофільським перевертням. І вже в 1-ім числї в обновленій часописи йде знов мова про Дудикевичівців: **„Нам слїд знов вказати на те, що наша часопись служить російській справі та, що опіку над нею переняли люди, які служать російським інтересам. У звязи з тим не буде вона нїколи давати підмоги тому невеличкому крикливому гуртку „русинской олигархіи"** (партії Дудикевича), **які опянїлі захопленєм прийшли до думки, буцїмто російська армія лиш на те заняла Галичину, щоби тій клїцї уможливити зведенє полїтичних рахунків з їх полїтичними противниками. Ми не кати і перед нашою совістию всї рівні, що поводять ся льояльно супроти російської армії та супроти російського уряду. Горе служителям неправди! В яку-б приманчиву форму вона й не прибрала ся, для нас воно зовсім ясно, що опора в Галичинї лежить в справедливім, але й твердім відношеню до народної маси, а не у виґуках того невеличкого гуртка дезертирів свого народа, котрий в нашій славній армії хоче бачити тільки оруде своїх полїтичних замислів"**... І чиж се не справжнє „отчаяніє" чути Дудикевичеви, що він і його собратя — се тільки невеличкий крикливий гурток „русінской" (навіть не русской!) олїґархії та, **що кацапи — се дезертири свого народа.** Дїйсно неприємно почути се в „освобожденій" Галичинї по тім, як ще недавно в „поневоленій" Галичинї говорено, що „старорусїні є шишемнї в обцованю"...

Я. В-ий.

Відень, в маю, 1915.

Д. Івахів.

ВЕРНИСЬ.

Ти не кажи менї,
Що ти мав Маму,
Котра любила тебе колись...
І висилаючи тебе в дорогу,
Благала плачучи: „Вернись!
Не забувай мене в чужинї,
Ти моє щастє, моє житя;
Без тебе кладбищем хатина,
Верни ся, сину, вернись дитя!"

О, не кажи: забути треба
Все те, що було давно колись;
Як вчуєш голос з-за океана
Твоєї Матери — вернись!

СКЛАД З'ЄДИНЕНОЇ „ЗАГАЛЬНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ РАДИ" У ВІДНИ.

В попереднім числї нашої часописи подали ми за віденською „Свободою" вість про утворенє „Загальної Української Ради" у Відни, яка складаєть ся із заступників усїх українських партій та наших земляків з російської України, котрі яко еміґранти пробувають тепер в Австрії.

Тепер же подаємо за віденським „Дїлом", яке ми нинї одержали, склад сеї З. У. Ради, який представляєть ся ось-так:

Галицькі українські національні демократи: Вибрані Народним Комітетом: др. Кость Левицький, др. Евген Олесницький, др. Стефан Баран, др. Льонґін Цегельський, др. Володимир Бачинський, о. Стефан Онишкевич, о. Тит Войнаровський, Іван Кивелюк, Іван Боберський, Василь Панейко. — Вибрані Українським Клюбом: др. Олександер Колесса, др. Евген Петрушевич, др. Сидір Голубович, Лев Левицький.

Українські радикали: др. Лев Бачинський, др. Іван Макух, др. Осип Назарук, др. Кирило Трильовський, др. Микола Лагодинський, Ярослав Веселовський.

Українські соціяльні демократи: (З Галичини): Микола Ганкевич, Юліян Бачинський, др. Володимир Старосольський, Теофіль Мелень. (З Буковини): Осип Безпалко.

Буковинські українські національні демократи: Микола Василько, Омелян Попович, Ілія Семака, о. Теофіль Драчинський, Антін Лукашевич.

Буковинська народна партія: Володимир Корнич Ясеницький.

З рамени „Союза Визволеня України" (в якім гуртують ся лише Українцї російської України) взяли в засїданю участь: Володимир Дорошенко і Олександер Скоропис-Єлтуховський, — з тим, що остаточний вибір заступників Союза наступить в найблизшім часї.

Головою Ради є дотеперішний голова Головної Української Ради др. Кость Левицький.

На внесеня відповідних полїтичних груп заступниками голови вибрано: Василька, Петрушевича, Льва Бачинського, Ганкевича, — секретарями: Цегельського, Семаку, Назарука, Темницького.

З черги приступила Рада до наради над уложенєм **засадничої полїтичної заяви** Загальної Української Ради та припоручила президії зредаґувати відповідний проєкт.

Д. Івахів.

МИ БОГАТІ...

Ми богаті: ми є в станї
Злишний гріш в банк віднести;
Ми убогі: ми не всилї
Друг друга собі найти.
Ми богаті: як сядемо
У сальонї при столї,
Чарка, з чарков серед „френдів"
Залле лихо й мозолї.
Ми убогі: не знаємо,
Про що з другом говорить,
Що не почнем, усе сварня
Своїм цьвітом завершить.
Бо ми її полюбили,
Ми зжили ся з нею,
І вірнійше і тіснійше
Ніж циган з брехнею.
Ми богаті: у нас не брак
Ідей сївачів;
Йди на збори: кілько голов,
Тілько й діячів.
Береш голос — будь відважний!
Говори, що знаєш,
Як хтось похибку закине,
Що-ж ти про се дбаєш?!
Його батька в ріднім краю
Фах тобі є знаний...
Він же свиньми торгував,
А син — такий самий!...
Ми убогі: не розберем
Що є банька з мила;
Бо ми духа погребали,
Живемо для тїла.

Батько наш — еґоїзм,
Мати — темнота,
Брат — доляр лукавий,
Незгода — сестра.

*
* *

Будуємо хату,
Убогу з сарівки,
Вичистім до кроплї
Фундамент з гнойвки.

Н. Н. IV. 23. 1915.

ВЖЕ ВИЙШЛА З ДРУКУ ДЕВЯТА ЛІСТА СТРАТ УБИТИХ, РАНЕНИХ, ПОЛОНЕНИХ І ПРОПАВШИХ В ТЕПЕРІШНІЙ ВІЙНІ УКРАЇНЦІВ. ЦІНА ОДНОЇ ЛІСТИ 15 цнт., ДОВЯТЬОХ ЛІСТ РАЗОМ 90 цнт. НАБУТИ ЇХ МОЖНА В „СВОБОДІ".

ЛИСТИ З РІДНОГО КРАЮ.

Від Редакції. У нашій тецї знаходить ся вже пору кількасот листів зі старого краю, присланих нам до поміщеня у „Свободі" з ріжних сторін Злучених Держав і Канади. Деякі з тих листів сягають початків війни в Галичинї, але вони ще й досі не стратили своєї вартости. Сї листи будемо поміщувати в нашій часописи (в цїлости або в части) в такім порядку, в якім вони приходили до нашої редакції. Що ми з опублікованєм тих листів значно припізнили ся, то се не наша вина, бо треба було містити в ґазетї матеріял біжучий, не меньше цікавий від листів матеріял. Просимо, кого треба, о вибачність, а тих, котрі жадають звороту своїх листів, запевняємо, що у нас нїчого не пропаде: всьо відішлемо з подякою.

I.

Лист з Відня, писаний дня 19. марта 1915 до П. Яреми в Ню Йорку.

Високоповажаний Пане! Доношу Вам вістку, що війна у нас іде добре! Там, де рубають дрова, падають тріски... Так само тут: одні вже не жиють, другі ранені, а решта бореть ся дальше за вітчину. З нашого міста Микулинець (повіт Тернопіль) упало дотепер кількох, а то: Абрагамовського Петрунько, Сирків Місько і Ровінського Стефан (всї з 15 полку піхоти). Ходить також чутка, що зістали убиті Янко Шкамбара і Заричанський Юзько. За тих двох послїдних я напевно не знаю, бо вони належали до 35. полку краєвої оборони (ляндвери), але так повідають ті жовніри, котрі се бачили. Ранених є також кількох і вони незадовго пійдуть знова до огню. Простіть, що більше не пишу Вам про війну, але бою ся, аби і сего листа не сконфіскували, бо наші власти видали нам в тій справі дуже остру заборону. З моєї родини лише нас двох братів (ми оба є цуґфірерами) воювало: я і брат Іван і оба ми були вже ранені. Брат був два рази влучений шрапнелем і попав ся був два рази у неволю, але вивтїкав щасливо, виздоровів і тепер бєть ся знова в Карпатах. Мене поцїлив шрапнель в ногу, на котру вже трохи видужав, але ще мушу яких два місяцї лїчити ся, а відтак знова з хлопцями у швармлїнїю і гайда на вражого Москаля! Я мешкаю приватно вже другий місяць і ходжу щодня до військового лїкаря. По шпиталях лежать лише тяжко ранені, а хто трохи видужає, той іде на приватне мешканє. Було би то добре в Галичинї дома, але тут на чужинї, при такій дорожнї — страшні днї переживаємо. — Здоровлю Вас всїх, Ваш щиро жичливий Володимир Сиротюк.

II.

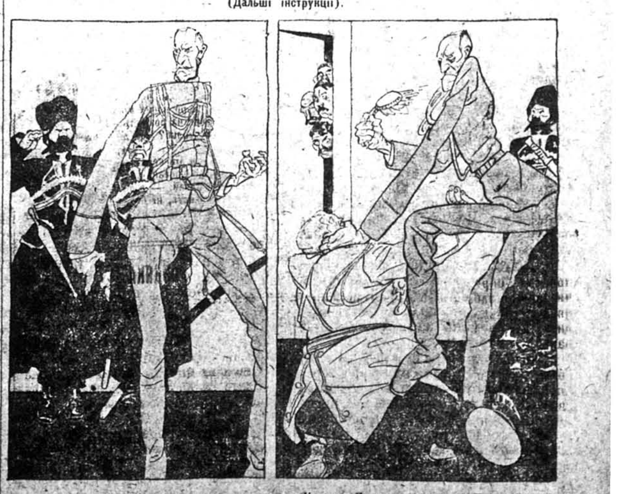
Лист з села Топорівців, повіт Чернівцї, Буковина, писаний жінкою до свого мужа Василя в Канадї, дня 16. лютого 1915. (Містимо без ніяких змін — Ред.).

Дорогий мій Мужу Василю! Я Вам цей лист посилаю і не бануйте, що ми так занїзнили, але тимчасом кобисте дістали. Кланяю ся до Вас, Господарю, Мужу мій дорогий Василю, я і наші дїти: Николай і Санда. Щобисьте здорові були, бо ми гий послабли, бо ми тепер у великім страху. Коби-м чули, як Вам там: чи Ви жисте чи нє, бо ми даємо (лист), але не знаємо на яке, бо великого щістя треба, би ми ся посходили так, як колис були. Боже, Боже! Сердце рве ся! Як ті горобцї із стріхи ми порозлїтали, так ми по всїм лїсї ся порозходили. Вас там три у Канадї, а нас три сестри і невьо і мама дома так, як-сте нас лишили. А брат наш Івон і Кумнат Георґій пійшли до война, а Кумната Аніа не знати, де пійшла з дїтьми. І пишу Вам, Василю, що Вам приходив квіт до война і не знати, що буде тепер. Боже, Боже! Любий Мужу Василю, як Вам там без нас, що Ви собі думаєте. Бо ми так думаєм, що ніч переночуєм, то дякуєм Богови, день перебудем, дякуєм Богови. І пишу Вам, що ми є завойовані у Москаля. Василю, Господарю! Ми ще від Ілїв (сьв. Ілїї) веселости не мали, лиш великий страх мали, що у ярах ночували. Наші хати не милї нам були, лишили пустом [illegible], що було, тілько брали у торби хлїба тай дїти на руки і корову за собою, тай йшли у лїс. А як восько прийшло, так ми повтїкали від хатів. Наш брат Івон був на Студинявцї, як зачали ся бити у нас, але то він був уже тут у третім огни. Як ми учули, що він там є, так ми побігли усї три до него. Він прийшов у пятни-

ПО УПАДКУ ПЕРЕМИШЛЯ.

(Дальші інструкції).

— Великий князь Микола Миколаєвич (до козаків):

— Призвать менї тут сейчас коменданта перемиської крїпости! Сказать, што має здати рапорт, а я дам йому сейчас дальші інструкції.

Козаки: Так точно, ваше височество!

Козаки: Послушно приказу! Прізвали, ваше височество!

(Ще козаки не відійшли, як великий князь зачав своєму підвладному, командантови Перемишля уділяти „дальших інструкцій". За дверий зазирає ще остатна решта російських ґенералів, котрі вже бачать, що і їм [illegible] прийдеть ся відібрати „дальші інструкції". [illegible] можливо, що лише на дальшім східнім тереню бою).

цу у ночи на ми в суботу рано пійшли до него, а в неділю рано зачали ся бити. Тілько ми виділи нашого братчика. Тепер і чутки за него нема. І пишу Вам, Василю, що велику журу маю за Вас, що з Вами буде, чи Ви прийдете коли до дому чи нє. Як Ви цей лист дістанете, то прошу відпишіть як найборше, що там чути, бо ми чуєм, що Вас забрали до война. Я дуже тепер бідую, що я без гроший ся лишила. Худобу нема чим годувати і паші нема за шо купити і весну нема чим робити, бо то всьо ся лишило неоране, плуг буде дорогий, бо то навіть і лани неорані; пани повтікали, лишило ся лоскотом. Хліб у кланях ся лишив, то хто взяв то взяв, а шо ся лишило, то зогнило. То в нас тепер нема нігде ні пана ні шандара. Двірник (війт) утік із села. Так сидимо, як ті діти без тата і мами. Не знаю, чи цей лист дійде чи нє, але я дуже цим листом ся намучила, бо я єго носила аж до Колянківців, бо у нас почти порозбивані, телеґрафів нема — усьо пірвали. І як будете давати лист, то давайте до того чоловіка до Колянківців, шо з Вами був, Іван Попов, Ви єго адрес знаєте. Бірше (більше) не маю що писати. Поздоровляю Вас з дітьми, шобисьте здорові були. І просят Вас діти: ходіт, Неньку, до дому! Кланяє ся до Вас неньо і мама, зяті мої дорогі і Ти, Сину мій Митре. Чи я буду Вас видіти? Бог знає, чи ми ся годні поєходити так до купи. На ці дочки свої дивлю ся, як вони, саракі, осиротені без Вас. Прийде Марьвука тай плаче: шо буду робити; прийде Вонця: шо буду сама робити. А прийде Домка, то вже заверешит, так плаче тай каже: їх двох у Канаді тай прийдут, а мого уже дес нема! І кишу Вам, шо нема нічо вже з них. — Марія Кирстюк. (Переписав Николай Гаврилец).

III.

Лист з села Топорівців, повіт Чернівці, Буковина, писаний жінкою до свого мужа Захарія в Канаді, дня 21. лютого 1915. (Містимо без ніяких змін. — Ред.).

Дорогий мій Мужу! Прошу цей лист від мене читати, бо вже-м забула, як писати. Поздоровлю Тебе, Господарю мій дорогий, Сахарію, шобис здоров був, бо я із сином Митром здорові, то це і лїпшого здоровля і Тобі зичим. І не знаю, як далі буде: чи вітримаєм і чи віратує нас Господь Бог з цеї біди, бо дуже щиро просим Бога, би Бог нам поміг це вітримати, шо ми маєм за страхи на свої голові, але так як ми чуєм, то дуже тяжко, аби ми це перебули. Видиш, любий Мужу, як я Тебе просила, аби Ти не йшов до Канади, а Ти хотів гроший. Ади, шо тепер нам з гроший. Маю два страхи: оден, шо війна, а другий, що гроші маю, бо від коли ця війна, то цілу восінь так крали, шо най Бог боронит! Прийдут до хати злодії тай бют, заків (доки) чоловік гроші не дасть єві. Тепер вже трохи май лекше, відколи завойовані. Коло нас ще добре, здорово ся діє. Корову і телички тримаю, паші маю, але нічо мені не в голові тай немило, бо не знаю, шо буде, чи будем ся видіти. Дуже мені банно за дитиною, що вже на другий рік, а Ти єї не видів. І Боже, Боже! Сахарію! Який ми страх мали і маєм ще і тепер. Як би-є був дома, то за цілий день би-м Тобі не розповіла. Тепер я чула, шо дес жінки дают листи до Колянківців, тай я на прудко написала і кобис лиш дістав. Боже! Не знаю, шо Тобі казати. Кобис мії прийти до дому на Росію, бо Ти не воськовий, то Ти би був дома. А як Тобі добре, то сиди, бо не знати, як удати. Лиш кобис мав гроші, абис мав з чим сидіти, бо ми чуєм тут усїляко, шо ви там пійшли також до войни. Дуже тяжко, би ми це перебули. Ми так чуєм від російских людий, шо одні пишут, шо нас тут вже нема, шо лиш земля тай вода. То неправда. По Чернівці усї села є, а далї не знаєм, шо ся діє. Тепер кланяє ся неньо і мама до Тебе, зятю Сахарію, до Василя і до Митра і до всеї нашої фамілії, шоби здорові були: Ви там, а ми тут. Віднишіть нам, як Вам там ся діє, бо нам дуже сумно, бо ми тут стоїмо так, як на нитці; не знаєм, коли буде спокійно. Тепер маєм варти великі по ночи. Ідуть 20 людий на варту, то я йду раз за Марьвуку, а раз за Вонцю, а раз за себе. Я маю що писати, але не можна, бо то иде у сьвіт. Тепер такий час, шо не можна говорити. Як Бог дасть, шо будем жити і ся зійдем, то будем собі говорити. Бувайте здорові, Діти мої, бо нам жаль за Вами. І Іван наш, сараку, нарорбив нам великого жалю. Тепер, Сахарію, мені дуже банно, шо Ти ся лишив без гроший. Може Ти будеш жити, тай буде Тобі тяжко, а нам хто знає, як буде: чи треба буде гроший чи нє. І дякую Тобі, шо-с мене без гроший нїколи не лишив. Як будем жити, то я Тобі та файно віддячу. Коби Господь Бог сьвятий це перемінив, аби була яка згода межи царями, аби ся полагодили до Великодня, тай на весну може-бисте поприходили до дому з Канади. І пишу Тобі, шо я перевиділа у Чернівцях. Як ще лиш зачинали ся бити, — нашого восьска як трави та листу, а Москалі ще бірше (більше). Вочі (очи) мої ще то не виділи, відколи жию, але і ще страху такого не мала як тепер, бо то недалеко ся били: наші війська з лану з Лиликовиці, а Москалі з Вуча, то кулї лиш бреніли як камінчики. Тепер поздоровляєм Вас усї разом і прошу цей лист пустити у ґазету, най люди читают і най знают, як у нас тепер. — Бувайте здорові, до милого зобачення. Твоя жена Вонція Висловська і син Митро.

НОВИНКИ.

З НАГОДИ ЗДОБУТЯ ПЕРЕМИШЛЯ.

Першу вістку про здобуте Перемишля подав нашій редакції секретар австрійського консуляту в Ню Йорку п. Александер Ґрау-Вандмаєр. Нашу надсянську столицю здобуто в четвер дня 3. червня с. р. о годині 3.30 рано (після нюйорського часу о годині 9.30 вечером в середу), а телеграма про сю многоважну подію прийшла до Ню Йорку аж коло 9-тої години перед полуднем. Секретар п. Вандмаєр довідав ся про се між банкирами на біржі і сейчас зателефонував до „Свободи". За сю радісну вістку ми п. Вандмаєрови дуже вдячні і складаємо йому на сім місці щиру подяку за симпатії для нашої слушної справи.

Ми є зовсім певні, що наш патріотичний загал буде неномірно тїшити ся відобранєм нашого Перемишля з рук московських наїзників. Сю радісну подію хотіли ми якимось способом увіковічнити, а зглядно утвердити її в памяти наших читачів. Ось з того то приводу побільшуємо нинішнє число „Свободи" о дві сторони і надієм ся, що наш читаючий загал нам за се віддячить ся. Ми для наших читачів не жалуємо нї труду нї гроший, нехай же вони відплатять ся нам за се приєднуванєм як найбільшого числа нових передплатників. „Свобода" не бажає для себе ніяких зисків, бо вона є властною орґанізації, яка стоїть на сильних ногах і посторонної помочи від читачів свого орґану не жадає. Все, що „Свобода" заробляє, іде не до каси Українського Народного Союза, а таки на побільшенє і поліпшенє самої ґазети. „Свобода" видасть ся для народа і є редаґована так, аби наш нарід мав з неї як найбільший хосен. Хочете, щоби „Свобода" була ще більша і лїпша ніж доси, — приєднуйте її ще більше передплатників ніж до сього часу. Подвоїть ся число наших передплатників, — подвоїть ся і наша часопись, а се вийде на користь самих читачів і на користь нашої загальної справи.

Поздоровляємо всїх наших читачів і прихильників з нагоди освободженя Перемишля і кличемо грімко: „Ще не вмерла Україна!"

---o---

НОВІСТЬ НА АМЕРИКАНСЬКІЙ УКРАЇНІ.

Накладом Видавництва „Свободи" появила ся тепер книжка, яка викличе певно велике вдоволенє серед усїх наших земляків на американській землі.

Ся книжка — се **„Повна збірна веселих віршів Степана Руданського"**, так улюбленого поета серед цілого загалу нашого народа, що за його творами, як то кажуть, люди розхапують ся.

Звертаємо увагу, що такої повної збірки, виданої окремо, як ся, що власне тепер появила ся з друку, ще не було не то в Америці, але і в старім краю. Длятого се є новість для всїх Українців.

Нема сумніву, що тепер кождий Українець, що нераз радий був десь роздобути ті вічно сьвіжі перли Руданського, скористає з нагоди і набуде собі одну збірку на власність, яка буде йому на все нерозлучним товаришем та буде давати розраду і потіху.

Згадана збірка веселих віршів з портретом С. Руданського обіймає 282 сторони, на яких містить ся 215 віршів, котрі ділять ся на такі розділи: **1) Пресліввя; 2) приказки про мужиків і козаків; 3) приказки на попів та ксьондзів; 4) приказки про Ляхів і панів; 5) приказки про Москалів і урядників; 6) приказки про Німців; 7) приказки про жидів; 8) приказки про циганів і 9) приказки про звірів (байки).** Крім того в книжці є житєпись С. Руданського та при кінци замітки і поясненя до віршів.

Книжка у гарній окладинці коштує з почтою всего 55 центів. Хто пришле до Адміністрації „Свободи" 55 центів, зараз дістане відворотною почтою книжку.

Тож спішіть ся і замовляйте. Сумувати не треба ніколи, ані в сумні ані в веселі часи, бо веселість — то половина здоровля.

Памятайте, що наш славний поет Іван Котляревський клякав:

Нехай лих одні плачуть,
Бо не добре заниматись!

І купуйте збірку веселих віршів Степана Руданського.

---o---

ТРЕТИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КОНЦЕРТ ДЛЯ РАНЕНИХ ЖОВНІРІВ У ВІДНИ.

Заходом Музичного Кружка тов. „Січ", представниці Жіночого Комітету студентки Галї Федаківної і голови Просьвітного Кружка студента Р. Навроцького відбув ся дня 30. цьвітня с. р. в клініці професора Айзельсберга український концерт для ранених. Програма його ріжнила ся не богато від двох попередних концертів. Мужеський хор Музичного Кружка „Січ" співав крім давніїших ще й Людкевича „Сьміло, други", панна З. Колодіївна народні пісні, а баритон о. О. Мартинович Лисенкове сольо „Ой, Дніпре". Попри се був ще скрипковий дует п. Слободяна і п. Вайса в супроводі фортепяну; відіграли вони вязанку народних пісень, а також скрипкове сольо п. Вайса. По декламації „Розрита могила" Шевченка і по відсьпіваню українського національного гимну, якого вислухала невзвичайно численна авдиторія стоячи, концерт закінчив ся. На концерті явило ся кількайнацять офіцирів, а також значне число ранених Українців з інших шпиталів, які оплескували горячо кожду точку. — Слїд зазначити, що про український концерти для ранених висказало ся з признанєм в коротких нотатках кілька німецьких віденських дневників.

---o---

ПРИМУСОВИЙ ПЕРЕХІД НА ПРАВОСЛАВЄ.

Ґенерал ґубернатор Галичини ґраф Бобрінський видав до властий обіжник, в якім взиває урядників, щоби працювали всіми силами, щоби населенє в Галичині переходило на православє. В тій цїли спроваджено до Галичини богато православних батюшок, які в своїй місії мають навіть поперте зі сторони війска і поліції. **Також Полянів і Жидів Москалі силують до переходу на православє.** За перехід на православє обіцюють Москалї ріжні користи, особливо урядникам і народним учителям та учителькам, яких висилають в Росію на курси московської мови.

---o---

КІЛЬКО ЖОВНІРІВ Є В ТЕПЕРІШНІЙ ВІЙНІ?

Швайцарська ґазета „Журналь де Женев" подає такі цікаві обчисленя з теперішної війни: Анґлійська армія з початку війни на фронті виносила 4 дивізії, а з початком 1915 р. було у Фляндрії вже 10 анґлійських дивізій. Вона постійно зростає; з кінцем цьвітня вона має виносити 700 тисяч, а в маю побільшить ся ще о 100 тисяч. Після обчислень тої ґазети, тридержавне порозумінє має такі сили: Анґлія 1 мілїон 700 тисяч (1 мілїон в Анґлії), Росія 7 мілїонів, Франція і кольонії 3 мілїони 800 тисяч, Бельґія, Сербія і анґлійські кольонії 500 тисяч, отже разом 13 мілїонів жовнірів під збруєю. Проти них стоїть 5 мілїонів 700 тисяч, які виставила Німеччина і 4 мілїони 500 тисяч в Австро-Угорщині. Треба ще тут причислити Туреччину, яка має 1 мілїон 700 тисяч жовнірів. Отже проти 13 мілїонів тридержавного порозуміня стоїть 11 мілїонів 700 тисяч війска середно-европейських держав. Се не значить ще, щоби тридержавне порозуміня було сильнійше, коли зважити якість німецької й австрійської армії. Разом всі держави поставили під оружє близько 25 мілїонів жовнірів, отже якраз стільки, скільки виносила вся людність цїлої Европи в часах рождества Ісуса Христа.

---o---

ЦАР МАЄ НЕЩАСЛИВУ РУКУ.

Цар Микола рішучо має „пеха". По кождій його поїздці до своєї боєвої армії, — до якої в дійсности ніколи не доїхав — наступала велика воєнна катастрофа для російської армії. Так було у вересни минулого року перед першою облогою Перемишля, коли цар приказав заняти Перемишль до 8 днів, що довело до того, що понад 40 тисяч салдатів в однім дни погибло під Перемишлєм. Так було перед виправами російської армії на Пруси, над мазурські озера, на Познанщину, на Краків, на Шлеск і на Угорщину, які то виправи скінчили ся властиво в часї послідних Великодних Сьвят в Карпатах втратою — як подають заграничні ґазети — около 500 тисяч російських вояків в убитих, ранених і погибших від ріжних хоріб...

Таксамо стало ся і тепер по царській поїздці до Галичини. Був цар в Самборі, в Перемишли, у Львові, в Бродах. Скрізь кликав: „Урра! Да живйот єдіная нєдєлімая Русь!"

І знова як замело! Лиш цар забрав ся з Галичини, зараз і війско його зачало за ним бігти! Покинуло Самбір, забрало ся з Перемишля, а російський воєнний штаб забирає ся вже зі Львова до Бродів, над російську границю, відки скоро можна майнути до матушки Расєї.

Ще треба, аби ще раз або два рази цар поїхав на фронт, а все пійде йому і його „армії" як з Петрового дня.

Може цар змилуєть ся вже раз і над своїми землями та і з них „чарівним способом" разом зі своїм Разпутіном відтягне свою „хоробру армію".

ЯКІ КОРИСТИ ДАЄ У. Н. СОЮЗ СВОЇМ ЧЛЕНАМ?

Цїлию У. Н. Союза є зєдинити в одну громаду всїх Українців, замешкалих в Америці, без огляду на їх політичні чи релїґійні переконаня, нести матеріяльну поміч членам і їх родинам на случай смерти або нещастя члена, ширити серед своїх членів просьвіту і науку через видаванє часописи і просьвітних книжочок.

Головні користи для членів є отсї:

На случай смерти родина члена одержить посмертну запомогу, і то в цілости в такій сумі, на яку член був обезпечений.

На случай калїцтва або неспосібности до праці одержить член запомогу з фонду убогих.

Кождий член дістає **часопись і просьвітні видання.**

Крім сего одержують члени, за місячною доплатою до народного фонду в сумі 25 цнт. за кожду дитину, **діточу часопись, а на случай смерти дитини, запомогу у висоті до $200.00** (на покритє коштів лїченя і похорону дитини). Спосібним дітям уділяє У. Н. Союз стипендії на покінченє наук у висших школах.

ОБОВЯЗКИ ЧЛЕНІВ У. Н. СОЮЗА.

Членом Українського Народного Союза може стати кождий Українець, і то мущина у віці до 50 року житя, женщина до 40 року житя.

Вступне до У. Н. Союза без огляду на клясу обезпеченя і вік виносить $2.00. В тій сумі містить ся вже належитість за грамоту, відзнаку, книжочку і т. д.

Кождий член платить через ціле житє що місяця сталу вкладку, відповідно до кляси обезпеченя і до віку (після понизше поданої податкової табелї).

В У. Н. Союзі є отсих 6 кляс обезпеченя:

Кляса А. на	$ 250
Кляса АА. на	$ 500
Кляса В. на	$ 750
Кляса С. на	$1.000
Кляса ВВ. на	$1.500
Кляса СС. на	$2.000

Мущина може належати до кождої довільної кляси обезпеченя т. є. від $250 до $2.000, женщина лише до обох перших кляс т. є. від $250 до $500.

Кляса	А.	АА.	В.	С.	ВВ.	СС.
вік	на $250	на $500	на $750	на $1000	на $1500	на $2000
18	22	43	65	86	1.29	1.72
19	22	44	66	88	1.32	1.76
20	23	45	68	90	1.35	1.80
21	24	47	71	93	1.40	1.86
22	24	48	72	95	1.43	1.90
23	25	49	74	98	1.47	1.96
24	26	51	77	1.01	1.52	2.02
25	26	52	78	1.04	1.56	2.08
26	27	54	81	1.07	1.61	2.14
27	28	56	84	1.11	1.67	2.22
28	29	57	86	1.14	1.71	2.28
29	30	59	89	1.18	1.77	2.36
30	31	61	92	1.22	1.83	2.44
31	32	63	95	1.26	1.89	2.52
32	33	65	98	1.30	1.95	2.60
33	34	68	1.02	1.35	2.03	2.70
34	35	70	1.05	1.40	2.10	2.80
35	37	73	1.10	1.45	2.18	2.90
36	38	76	1.14	1.51	2.27	3.02
37	40	79	1.19	1.57	2.36	3.14
38	41	82	1.23	1.63	2.45	3.26
39	43	85	1.28	1.69	2.54	3.38
40	44	88	1.32	1.76	2.64	3.52
41	46	92	1.38	1.83		
42	48	96	1.44	1.91		
43	50	1.00	1.50	1.99		
44	52	1.04	1.56	2.08		
45	55	1.09	1.64	2.17		
46	57	1.14	1.71	2.27		
47	60	1.19	1.79	2.37		
48	62	1.24	1.86	2.48		
49	65	1.30	1.95	2.60		
50	68	1.36	2.04	2.72		

Крім сталої місячної вкладки платить кождий член без огляду на вік і клясу обезпеченя додатково 35 цнт.: на фонд адміністраційний 17 цнт. (в тім містить ся вже і передплата за „Свободу"); на фонд резервовий 10 цнт., на фонд убогих 5 цнт і на фонд народний 3 цнт.

Щоби стати членом У. Н. Союза, треба бути рівночасно членом одного із відділів У. Н. Союза.

Кождий сьвідомий Українець повинен бути членом У. Н. Союза.

Близших інформацій уділить Канцелярія У. Н. Союза.

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, 83 Grand St., Jersey City, N. J.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДЕ ПРОСНИСЬ І ЗА СЬВЯТЕ ДІЛО ЩИРО ВОЗЬМИСЬ!

День за днем проходить, люди бавлять ся, працюють, їдять, сплять — і воно здаєть ся так і треба. Та чи задумались ви коли над тим, як витворюєть ся житє? Чи прийшло вам коли на гадку, як богата українська історія і література? Чи знаєте, яку львину пайку тої історії і літератури витворили такі люди як Іван Франко і проф. Михайло Грушевський? Чи знаєте ви, що оба ті наші високо заслужені люди (окрім многих инших) терплять тепер неволю з причини царського правительства? Чи ви задоволені з акції російського уряду? Товариство **„Нова Україна"** в Ню Йорку не є задоволене акцією російського царату. Товариство „Нова Україна" проклинає вчинок деспотичного царату і рівнож від вас того бажає. Хай не буде ні одного товариства в Ню Йорку, котре-б не було репрезентоване на **народних зборах, що відбудуть ся в понеділок дня 7. червня с. р. о 8-мій годині вечером в насиновій гали ч. 85 Іст 4. улиця в Ню Йорку.** На тих зборах ми порадимось спільно, що нам треба зробити, аби облекшити гірку долю наших визначних народних діячів, над котрими знущаєть ся рука проклятого царизму. Сьвятим обовязком кождого Українця і Українки прийти на сї народні збори і своєю участию засьвідчити свою симпатію бідним нашим мученикам, а негодуванє російським урядовим кругам.

Коміте Тов. „Нова Україна".

ПОДЯКА.

В імени Братства сьв. Володимира ч. 162 У. Н. С., складаємо сердечну подяку Хвальному Зарядови У. Н. Союза за виплату нашому членови Петрови Нізінкевичеви квоти $100.00. Най жиє славний Український Народний Союз! Честь його Членам!

Осібну подяку складає жінка Нізінкевича за ту підмогу.

Іван Ткач, секр.

ПОТРІБНО ХЛОПЦЯ, УКРАЇНЦЯ, 16 до 17-літного до бучерні і ґросерні. Мусить уміти писати і рахувати а також говорити троха по анґлійськи. Голоситись сейчас на адресу: **K. Kirсziw, 68 Greene St., Jersey City, N. J.** 64—66

ФАРМА НА ПРОДАЖ — 47 акрів, 30 орних, з 17 пасовиска і ліса, пара коний, 6 коров, 6 телят, 100 курий, добрі будинки, усі знаряди рільничі. Услівя: 28 сот долярів, з того 12 сот готівкою а решта на малі сплати. Властитель продає з причини зміни міста свого побуту. По близші інформації голоситись на адресу: Tony Jacek, Box 92, Martinsburg, N. Y. 64—67

ПОШУКУЮ СВОЇХ КРАЯНІВ з села Куровець, пов. Тернопіль, Галичина. Хто би хотів, то прошу ласкаво зголосити ся на адресу: Ilko Shumski, Box 57, Mt. Clare, W. Va. 63—66

Пошукую своєї сестри **ВЕРОНІЇ КОЗАРУК**, з села Субранець, округ Чернівці, Буковина. Виїхала до Канади в маю 1914 р. Пошукую її в важній справі. Хто би про ню знав, або вона сама, прошу зголосити ся на адресу: Mary Kozaruk, 61 Sheffield St., St. John, N. B. 63—65

ТЕОДОР НИЧАЙ з села Переспи, пов. Сокаль пошукує своїх краянів: Івана Дубика і його брата Панька і Гриця, Петра Ничая і його братів Гриця і Антона, Новосада Демка Куца і Плятона Шкура. Дорогі краяни зголосіть ся до мене, або хто би о них знав нехай повідомить на адресу: T. N. c/o Eudokia Wasylyshyn, 403 E. 70th St., New York, N. Y. 64 65

Пошукую свого вуйка **МАРТИНА БІЛЄВИЧА**, котрий перебував попередно в Вінтроп Майн; він походить з Копичинець, пов. Гусятин, Гал. Хто би о нім знав, або він сам нехай зголосить ся на адресу: Eudokia Morak, 78 Mars Ave., P. O. Hamilton, Ont., Canada. 64—65

Пошукую свого брата **ПЕТРА МИХАЛЬСЬКОГО**, котрий походить з Теребовлі, Галичина. Хто би о нім знав, або він сам, нехай зголосить ся на адресу: Martyn Michalsky, 201 Four ½ Street, Oelwein, Iowa. 64—65

Пошукую **ФРАНКА ГОРАЧЕК**, коваля і машиніста з повіту Чортків, Галичина. Перебуває в Америці. Хто би о нім знав, або він сам, нехай голосить ся на адресу: Paul Pacholok, Box 36, P. O. Wapella, Sask., Canada. 64—67

РОДИМЦІ! ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО В ЧЛЕНИ УКР. НАР. СОЮЗА.

ВИБІР НОВИХ КНИЖОЧОК ЯКІ МОЖНА НАБУТИ В „СВОБОДІ":

ОЙ НЕ ХОДИ ГРИЦЮ, ТА НА ВЕЧЕРНИЦІ. Народна драма зі співами в V. діях М. П. Старицького. (В перерібці Александрова). — Ціна ...... 30 ц.

НЕВОЛЬНИК, драма в 5-ох діях зі співами і танцями. Уец. Карпенко Карий (Тобилевич). Після поеми Тараса Шевченка. — Ціна .... 15 ц.

ЗА СЕСТРОЮ. Оповідане з козацької старини. Написав Андр. Чайковський. — Ціна .... 35 ц.

РУСЬКИЙ ШТУКАР. Дуже цікава і забавна книжка, яка містить в собі 212 забавних штук, фиґлів і жартів, пригожих для розвеселеня товариства, гостий, читальників, другів і т. д. Книжка ділить ся на IV части: І. Забави фізичні і хемічні (89 штук). II. Штуки з картами (46 штук). III. Штуки рахункові (26 штук). IV. Штуки жартібливі (51 штук). Ціла книжка обнимає 155 сторін друку. — Ціна . 50 ц.

СВЕКРУХА. Комедія в 3-ох діях. — Ціна .... 25 ц.

ЛИС МИКИТА. З німецького переробив Іван Франко. — Ціна .... 40 ц.

ОЛЕКСА ДОВБУШ і карпатські опришки. — ЦІСАР І ІҐУМЕН. Баляда. З німецького переклав Іван Франко. — Ціна .... 10 ц.

ЧАРОДІЙНІ ПРИГОДИ убогого Омара і султанової дочки Зуліми. — Ціна 20 ц.

ЖОВНІР. — ОФЕРМА. Новелї з військового житя. — Ціна .... 10 ц.

ҐЕНОВЕФА. Оповідане про княжну засуджену невинно на смерть від якої чудом спасла ся і жила через шість літ в пущі. — Ціна .... 30 ц.

ЗБІРКА ПОВІСТОК. — Ціна .... 10 ц.

ЗБІРКА ПАТРІОТИЧНИХ ПІСЕНЬ І ГИМНІВ. — Ціна .... 5 ц.

Замовлені книжки висилаємо відворотною почтою. Гроші належить присилати враз з замовленєм. Срібних гроший канадійських і марок кан. (стемпсів) не принимаєсь.

Замовленя належить висилати на адресу:

„SVOBODA",
83 Grand St., Jersey City, N. J.

ХТО ПРИШЛЕ ЦІЛОРІЧНУ ПЕРЕДПЛАТУ НА ЧАСОПИСЬ „СВОБОДУ" (ЗІ СТЕЙТІВ $2.00 А З КАНАДИ $3.00)

ДІСТАНЕ ДАРОМ ВЕЛИКИЙ КАЛЄНДАР УКР. НАР. СОЮЗА ЗА ДОПЛАТОЮ 15 ЦЕНТІВ НА КОШТА ПЕРЕСИЛКИ І ЕКСПЕДИЦІЇ.

Буде се дуже красний і цінний дарунок для кождого письменного Українця і кождої письменної Українки, бо такого календаря як сьогорічний ще не було на американській Руси. **Визначається він незвичайним богацтвом і ріжнородностию матеріялу,** який розміщено на 256 сторонах друку великої вісімки.

Крім того календар У. Н. Союза є **дуже богато прикрашений ілюстраціями.** Всі ті ілюстрації — **дуже красні, цілком нові і ще незнані.** Всіх ілюстраций в календари є 110 (сто десять). Більше ніж четверта часть їх — се ілюстрації з теперішної війни, самі найкрасші і найцікавійші; між ними також з Галичини.

Ся книжка не стратить ніколи на своїй вартости, з винятком части календарської, яка містить ся всего на кількох сторінках. Прочий матеріял є того рода, що все буде мати свою вартість і заступить Вам книжки з усякими інформаціями про відносини, житє, закони, приписи, порядки і т. д. у Злучених Державах і в Канаді; книжки з робітничого житя у Злучених Державах; про війну, про воєнні справи і сьвітові події; гумористичні оповіданя, жарти, вірші і т. д.

Хто вже має календар У. Н. Союза може дістати замісць календаря даром яко премію до цілорічної передплати

7 ЛІСТ СТРАТ РАНЕНИХ І УБИТИХ УКРАЇНСЬКИХ ЖОВНІРІВ ПІДЧАС ТЕПЕРІШНОЇ ВІЙНИ.

В тих лїстах досі оголошено около 21.000 імен.

На кошта пересилки і експедиції належить присылати такcамо 15 центів.

Хто пришле **ПІВРІЧНУ ПЕРЕДПЛАТУ,** а хотів би дістати сей **календар** або сї **лїсти страт,** мусить долучити 30 центів.

Тому користайте з сеї нагоди і присилайте передплату на адресу:

SVOBODA, 83 Grand St., Jersey City, N. J.

ВИКАЗ

убитих, ранених, полонених і пропавших Українців у теперішній війні.

—o—

СКОРОЧЕНЯ:

п. = піхота (інфантерія)
стр. = стрільці (єґри)
у. = улани
д. = драґони
а. = артилерія (полева)
а. кн. = артилерія кінна
а. гір. = артилерія гірська
а. кр. = артилерія кріпосна
г. = гавбиці (полеві)
г. т. = гавбиці тяжкі
пн. = піоніри
сап. = сапери
тр = трен (достава амуніції і живности)
с. = санітети
л. = ляндвер (піх. краєвої оборони)
у. л. = улани ляндвери
а. л. = артилерія ляндвери
г. л. = гавбиці ляндвери
з. о. = загальне ополчене (ляндштурм)
ж. = жандармерія
ск. ст. = скарбова сторож.

Подане при імени число означає полк (реґімент), баталіон або дивізію.

—o—

(Дальше).

Листа утрат ч. 125
видана 13. лютого 1915.

УБИТІ:

Кулька Никола, 58 п. (3—10. XII, 1914)
Кулинич Михайло, 30 стр. (21—27. XI, 1914)
Луцків Олекса, 15 п. (7. XI, 1914)
Макарук Дмитро, 58 п. (1. I, 15)
Макарук Стефан, 30 стр. (21—27. XI, 1914)
Москалюк Онуфрій, 30 стр. (21—27. XI, 1915)
Мидруковський Олекса, 30 стр. (21—27. XI, 1914)
Микита Дмитро, 58 п. (1. I, 1915)
Михалик Йосиф, 20 п. (8—30. XI, 1914)
Порицький Стефан, 32 з. о. (21—31. XII, 1914)
Сеньків Василь, 58 п. (1. I. 1915)
Стешин Василь, 75 п. (24. X, 14)
Тун Прокіп, 30 стр. (21—27. XI, 1914)
Чех Іван, 20 п. (8—30. XI, 14)
Шалапата Іван, 15 п. (7. XI, 14)
Шуманський Іван, 2 у. (21. XII, 1914)
Щерба Андрій, 20 п. (8—30. XI, 1914)
Яцейко Андрій, 30 стр. (21—27. XI, 1914)

РАНЕНІ:

Аннюк Іван, 30 стр.
Бабак Василь, 58 п.
Бабійчук Стефан, 58 п.
Бабинець Юрко, 58 п.
Бабарук Іван, 58 п.
Бебик Антін, 58 п.
Беднарський Іван, 58 п.
Біляш Іван, 58 п.
Білоголовка Василь, 58 п.
Боднар Михайло, 58 п.
Боднар Василь, 58 п.
Боднарук Никола, 58 п.
Боднарук Стефан, 58 п.
Богайчук Михайло, 30 стр.
Бойко Петро, 58 п.
Бойко Теодор, 30 стр.
Бойків Дмитро, 58 п.
Боклащук Василь, 58 п.
Борисюк Михайло, 58 п.
Борищак Дмитро, 58 п.
Бродович Іван, 58 п.
Бриндзя Іван, 58 п.
Будзак Іван, 58 п.
Будзак Василь, 58 п.
Бурлак Федор, 58 п.
Вацеба Петро, 58 п.
Вадюк Дмитро, 58 п.
Василинюк Стефан, 58 п.
Василишин Дмитро, 58 п.
Василишин Петро, 58 п.
Ватажко Дмитро, 30 стр.
Вербівський Стефан, 58 п.
Вербицький Фелікс, 58 п.
Вінярський Василь, 58 п.
Вінтоняк Іван, 58 п.
Візінський Юрко, 58 п.
Влашин Василь, 58 п.
Войцюк Никола, 58 п.
Вовк Стефан, 20 п.
Волочій Никола, 58 п.
Воробчак Федор, 58 п.
Воробець Андрій, 58 п.
Воронич Юрко, 58 п.
Винницький Юліян, 15 п.
Гафійчук Іван, 58 п.
Гайдук Іван, 58 п.
Галюх Станислав, 20 п.
Гасюк Йосиф, 58 п.
Гавриляк Михайло, 58 п.
Гавриляк Онуфрій, 58 п.
Гева Іван, 58 п.
Гірак Михайло, 58 п.
Гладун Василь, 58 п.
Глимінський Яків, 58 п.
Гнатишин Панько, 58 п.
Гоголь Василь, 58 п.
Голинський Михайло, 58 п.
Голинський Володимир, 58 п.
Горинь Стефан, 58 п.
Гризак Василь, 58 п.
Гризак Федь, 58 п.
Гриняк Теодор, 20 п.
Гуцуляк Никола, 58 п.
Гуцуляк Дмитро, 30 стр.
Гуменюк Михайло, 58 п.
Гунчак Гнат, 30 стр.
Гунька Ілько, 30 стр.
Гусяк Василь, 30 стр.
Ґавронський Іван, 20 п.
Ґаворчак Тадей, 20 п.
Ґедзик Михайло, 58 п.
Ґельбер Михайло, 58 п.
Ґнесь Михайло, 58 п.
Ґодзюк Василь, 58 п.
Ґрещук Іван, 58 п.
Ґрохальський Павло, 58 п.
Ґулейчук Йосиф, 58 п.
Ґураль Андрій, 58 п.
Ґуравський Станислав, 58 п.
Ґушпид Іван, 30 стр.
Дамян Стефан, 30 стр.
Данилюк Дмитро, 58 п., 15 комп.
Данилюк Дмитро, 58 п., 14 комп.
Демай Петро, 20 п.
Демянів Юрко, 30 стр.
Деревянка Олекса, 30 стр.
Деркач Василь, 58 п.
Дячук (Йосюк) Олекса, 58 п.
Дмитрук Йосиф, 58 п.
Добровольський Михайло, 58 п.
Дубяк Никола, 58 п.
Дубницький Павло, 58 п.
Дубина Яків, 58 п.
Дудурин Іван, 58 п.
Дузінкевич Михайло, 58 п.
Двілюк Михайло, 58 п.
Дзендзеруха Михайло, 58 п.
Дзюбан Михайло, 20 п.
Дзюбінський Антін, 20 п.
Джус Василь, 58 п.
Жирун Гарасим, 58 п.
Заяць Михайло, 58 п.
Залеський Стефан, 58 п.
Засідко Кирило, 58 п.
Зборовський Іван, 58 п.
Здирко Стефан, 15 п.
Зінко Никола, 58 п.
Зрадовський Петро, 15 п.
Зварич Юрко, 58 п.
Зварич Никола, 58 п.
Зваричук Михайло, 58 п.
Йодловський Іван, 20 п.
Ільків Іван, 58 п.
Іванюк Федор, 58 п.
Іванів Василь, 58 п.
Кабан Олекса, 58 п.
Качвара Іван, 20 п.
Капустинський Онуфрій, 58 п.
Карашкевич Рудольф, 30 стр.
Карвала Яків, 20 п.
Казимирко Франко, 58 п.
Кіцула Андрій, 58 п.
Клепей Володимир, 58 п.
Кльоновський Рудольф, 58 п.
Князюк Федор, 58 п.
Кочержук Василь, 58 п.
Кочук Василь, 58 п.
Колач Петро, 20 п.
Конечний Йосиф, 32 з. о.
Король Іван, 15 п.
Коропецький Дмитро, 58 п.
Корибайло Стефан, 58 п.
Коритовський Маріян, 58 п.
Ковальчик Михайло, 20 п.
Ковальський Павло, 58 п.
Ковбас Йосиф, 58 п.
Колцуняк Василь, 58 п.
Ковків Федор, 58 п.
Козак Василь, 58 п.
Козакевич Ілько, 58 п.
Козіцький Петро, 58 п.
Козовіз Андрій, 58 п.
Красняк Стефан, 58 п.
Брук Петро, 30 стр.
Крупа Пилип, 58 п.
Крицун Юрко, 58 п.
Брищук Стефан, 30 стр.
Крижановський Петро, 58 п.
Кудла Іван, 32 п.
Куляпда Сильвестер, 20 п.
Кулашкевич, 30 стр., 2 комп.
Кулецький Михайло, 58 п.
Куліс Атанас, 20 п.
Кузенко Василь, 58 п.
Кузишин Никола, 58 п.
Киселюк Никола, 58 п.
Лапчук Никола, 58 п.
Лавряк Кость, 30 стр.
Лазарук Іван, 58 п.
Лазаревич Михайло, 58 п.
Лецин Федор, 58 п.
Лесюк Никола, 30 стр.
Левандовський Михайло, 58 п.
Ломницький Антін, 20 п.
Лозинський Станислав, 58 п.
Луцький Іван, 58 п.
Лучин Іван, 58 п.
Лютак Захар, 30 стр.
Лутчин Олекса, 30 стр.
Махневич Андрій, 20 п.
Маціборський Василь, 58 п.
Мацик Дмитро, 58 п.
Макар Стефан, 58 п.
Мандюк Григорій, 58 п.
Марчишин Дмитро, 32 з. о.
Мартин Іван, 32 з. о.
Матіяш Андрій, 58 п.
Матичук Гринь, 30 стр.
Матішин Тарас, 30 стр.
Матисевич Йосиф, 20 п.
Мельниченко Павло, 58 п.
Мельник Никола, 30 стр.
Менделюк Никола, 58 п.
Мойсан Олекса, 58 п.
Москаль Мартин, 20 п.
Мосурик Методій, 20 п.
Мотика Юрко, 20 п.
Моздір Максим, 58 п.
Мудар Олекса, 30 стр.
Мула Демян, 58 п.
Мисура Володимир, 58 п.
Мишкевич Володислав, 58 п.
Надраґа Федор, 58 п.
Нарожняк Володимир, 58 п.
Олесюк Андрій, 58 п.
Олексюк Іван, 58 п.
Олексюк Михайло, 58 п.
Олексин Василь, 58 п.
Олійник Лев, 58 п.
Онуфрак Василь, 58 п.
Орендович Никола, 58 п.
Останишак Василь, 58 п.
Остапюк Михайло, 58 п.
Остапович Олекса, 58 п.
Островський Кароль, 58 п.
Паньків Петро, 58 п.
Нартика Йосиф, 58 п.
Пасіка Гнат, 30 стр.
Павлишчук Олекса, 58 п.
Павлюк Павло, 58 п.
Періг Василь, 58 п.
Петраш Кость, 58 п.
Петрів Йосиф, 58 п.
Петруняк Дмитро, 30 стр.
Петрикевич Теодор, 20 п.
Пятка Юрко, 58 п.
Петровський Домин, 30 стр.
Пірняк Роман, 58 п.
Півторак Юрко, 58 п.
Півторак Василь, 58 п.
Пліщук Никола, 58 п.
Подганюк Валеріян, 58 п.
Подлуський Никола, 58 п.
Попович Прокіп, 58 п.
Повх Петро, 30 стр.
Проць Дмитро, 58 п.
Процюк Василь, 58 п.
Прукса Якіз, 20 п.
Приймак Дмитро, 58 п.
Приймак Іван, 30 стр.
Притуляк Федор, 58 п.
Пивовар Йосиф, 20 п.
Пилюк Андрій, 58 п.
Пиличкан Никола, 58 п.
Пилипюк Никола, 58 п.
Равлюк Василь, 58 п.
Реґей Юрко, 58 п.
Ревтюк Йосиф, 58 п.
Романюк Іван, 58 п.
Ротко Петро, 20 п.
Розметанюк Петро, 58 п.
Рудницький Никола, 58 п.
Римарук Кароль, 58 п.
Сачовський Яким, 58 п.
Саковський Іван, 58 п.
Салиця Дмитро, 58 п.
Савчук Юрко, 58 п.
Савчук Стась, 58 п.
Савчин Іван, 58 п.
Савчин Василь, 58 п.
Семчук Дмитро, 58 п.
Семенюк Петро, 58 п.
Сенчак Василь, 58 п.
Сенюк Василь, 58 п.
Середюк Дмитро, 58 п.
Серемчук Никола, 58 п.
Сіщук Олекса, 58 п.
Слезюк Семен, 58 п.
Слободзян Онуфрій, 58 п.
Слободзян Василь, 58 п.
Солодкий Никола, 58 п.
Солонишин Григорій, 58 п.
Стасюк Іван, 58 п.
Стельмащук Дмитро, 58 п.
Стойкевич Йосиф, 37 а.
Суп Олекса, 58 п.
Сьвідрук Олекса, 58 п.
Сворак Юрко, 58 п.
Сисак Іван, 58 п.
Тефлидзюк Михайло, 30 стр.
Ткачук Василь, 30 стр.
Торкіш Никола, 58 п.
Тригубяк Василь, 58 п.
Туман Йосиф, 20 п.
Тумин Йосиф, 58 п.
Турчин Петро, 20 п.
Твардовський Кароль, 58 п.
Твардовський Павло, 58 п.
Тимків Федор, 58 п.
Федчук Іван, 58 п.
Федорак Іван, 58 п.
Федоренчук Дмитро, 58 п.
Федорко Олекса, 58 п.
Федорів Дмитро, 58 п.
Федорів Іван, 58 п., 14 комп.
Федорів Іван, 58 п., 13 комп.
Федорів Василь, 30 стр.
Федоровський Мартин, 31 л.
Федоришин Василь, 58 п.
Філяк Семен, 20 п.
Френюк Олекса, 58 п.
Фуфалко Петро, 58 п.
Фурдиґа Іван, 58 п.
Фуштель Кирило, 30 стр.
Фида Йосиф, 20 п.
Филип Іван, 16 л.
Харковський Рудольф, 58 п.
Химчак Андрій, 58 п.
Хоминець Андрій, 58 п.
Хоминець Теодор, 58 п.
Хоровський Йосиф, 20 п.
Цінин Петро, 30 стр.
Цьомко Федор, 58 п.
Чабан Михайло, 58 п.
Чаплинський Семен, 58 п.
Червінський Михайло, 58 п.
Чойко Стефан, 58 п.
Чоловський Михайло, 58 п.
Чорнописький Пилип, 58 п.
Чуйко Михайло, 58 п.
Чусак Петро, 58 п.
Шевчик Павло, 20 п.
Шкура Михайло, 58 п.
Шлями Петро, 58 п.
Шмігрель Михайло, 15 п.
Шпачинський Никола, 58 п.
Шпак Адам, 58 п.
Шпак Іван, 58 п.
Шпильчак Семен, 58 п.
Швед Йосиф, 2 у.
Шиляк Василь, 58 п.
Юрчак Кароль, 58 п.
Юрчак Корнило, 58 п.
Юркевич Дмитро, 58 п.
Юрковський Франко, 20 п.
Яцевюк Ілько, 58 п.
Яцевюк Прокіп, 58 п.
Яхович Іван, 20 п.
Ябода Кароль, 32 з. о.
Яремин Михайло, 30 стр.
Яворський Михайло, 58 п.

ПОЛОНЕНІ:

Гуменюк Ілько (кад.), 30 стр.
Загайкевич Антін (лейтн.), 30 стр.
Андрусяк Федор, 30 стр.
Андрушків Іван, 35 з. о. (в Росії)
Антонюк Йосиф, 30 стр.
Балицький Михайло, 35 з. о. (в Росії)
Вандурак Василь, 30 стр.
Ваньковський Василь, 35 з. о. (в Росії)
Баран Йосиф, 35 з. о. (в Росії)
Барта Станислав, 30 стр.
Базар Роман, 35 з. о. (в Росії)
Бегіней Захар, 30 стр.
Бейсюк Іван, 30 стр.
Бейзик Никола, 30 стр.
Безкоровайний Никола, 35 з. о. (в Росії)
Білий Никола, 35 з. о. (в Росії)
Бодак Семко, 35 з. о. (в Росії)
Боднар Никола, 30 стр.
Войцун Стефан, 35 л. (в Росії)
Бурштинський Франко, 35 з. о. (в Росії)
Бикета Стефан, 30 стр.
Вандяк Никола, 30 стр.
Васильків Михайло, 30 стр.
Велиник Дмитро, 30 стр.
Веретка Василь, 30 стр.
Віснівський Казимир, 30 стр.
Візінський Никола, 30 стр.
Віжнюк Іван, 30 стр.
Власійчук, 30 стр., 4 комп.
Водославський Іван, 30 стр.
Воляник Стефан, 35 з. о. (в Росії)
Волощук Василь, 30 стр.
Волинський Никола, 30 стр.
Воронич Дмитро, 30 стр.
Вувчко Юрко, 30 стр.
Гайда Онуфрій, 30 стр.
Галабурда Василь, 30 стр.
Гановий Никола, 30 стр.
Гаврилюк Онуфрій, 35 з. о. (в Росії)
Гавришків Олекса, 35 з. о. (в Росії)
Гнатюк Юрко, 30 стр.
Горський Іван, 30 стр.
Грушкевич Антін, 35 з. о. (в Росії)
Грибик Іван, 35 з. о. (в Росії)
Григорів Юрко, 30 стр.
Гринішак Юрко, 30 стр.
Гринюк Іван, 30 стр.
Гуменюк Василь, 30 стр.
Гуменюк Никола, 35 з. о. (в Росії)
Гуменний Теодор, 35 з. о. (в Росії)
Гуп Маріян, 30 стр.
Горалюк Василь, 30 стр.
Горчаковський Йосиф, 35 з. о. (в Росії)
Ґордаш Ілько, 30 стр.
Ґотюр Дмитро, 30 стр.
Ґрабас Никола, 35 з. о. (в Росії)
Ґулай Андрій, 35 з. о. (в Росії)
Ґжидловський Михайло, 30 стр.
Дасевич Василь, 30 стр.
Давнюка Василь, 30 стр.
Демчук Іван, 30 стр.
Демків Антін, 35 з. о. (в Росії)
Деркач Павло, 30 стр.
Деркач Тимко, 30 стр.
Дідух Василь, 35 з. о. (в Росії)
Дідик Дмитро, 35 з. о. (в Росії)
Дучак Лука, 35 з. о. (в Росії)
Жук Кіндрат, 35 з. о. (в Росії)
Жуковський Василь, 35 з. о. (в Росії)
Забодний Йосиф, 30 стр.
Заходняк Григорій, 30 стр.
Загородний Семен, 35 з. о. (в Росії)
Заяць Павло, 35 з. о. (в Росії)
Заліщук Юрко, 30 стр.
Заліщук Петро, 30 стр.
Запуцький Стефан, 30 стр.
Завадовський Омелян, 30 стр.
Земледух Никола, 30 стр.
Зобчук Йосиф, 12 л., ран. (у шпитали в Росії)
Зьобровський Станислав, 30 стр.
Зуляк Лев, 30 стр.
Йосифів Йосиф, 30 стр.
Ільків Василь, 30 стр.
Іваницький Іван, 30 стр.
Іванусь Яким, 35 з. о. (в Росії)
Качор Яків, 35 з. о. (в Росії)
Коглан Павло, 30 стр.
Камінський Петро, 35 з. о. (в Росії)
Карпинець Никола, 30 стр.
Касюк Юрко, 30 стр.
Кібюк Петро, 30 стр.
Кілець Стефан, 30 стр.
Клюка Дмитро, 30 стр.
Кобилянський Кароль, 30 стр.
Кондзерський Петро, 35 з. о. (в Росії)
Коняк Никола, 30 стр.
Короган Олекса, 30 стр.
Космачук Прокіп, 30 стр.
Ковальчук Йосиф, 35 з. о. (в Росії)
Ковальчук Петро, 35 з. о. (в Росії)
Ковальчук Войтко, 35 з. о. (в Росії)
Ковалів Дмитро, 30 стр.
Ковальський Михайло, 30 стр.
Козінчук Юрко, 30 стр.
Кравчук Антін, 35 з. о. (в Росії)
Кравчук Микита, 35 з. о. (в Росії)
Кріль Теодор, 35 з. о. (в Росії)
Крупський Петро, 35 з. о. (в Росії)
Кубнеяк Михайло, 30 стр.
Кухаришин Демко, 35 з. о. (в Росії)
Кульба Іван, 35 з. о. (в Росії)
Куровський Йосиф, 35 з. о. (в Росії)
Курилковський Захар, 12 л. (в Росії)
Кушнінський Михайло, 35 з. о. (в Росії)
Кузів Іван, 30 стр.
Локоть Дмитро, 35 з. о. (в Росії)
Лонух Михайло, 35 з. о. (в Росії)
Луцишин Юрко, 35 з. о. (в Росії)
Лучинський Петро, 30 стр.
Макровський Людвик, 35 з. о. (в Росії)
Маленчук Михайло, 35 з. о. (в Росії)

Мартинюк Йосиф, 35 з. о. (в Росії)
Мартинюк Роман, 35 з. о. (в Росії)
Марусяк Михайло, 30 стр.
Матіїв Юрко, 30 стр.
Мазур Григорій, 35 з. о. (в Росії)
Мазурик Іван, 35 з. о. (в Росії)
Мазурик Юстин, 35 з. о. (в Росії)
Медичук Йосиф, 35 з. о. (в Росії)
Мерешко Яремко, 35 з. о. (в Росії)
Мондляк Семен, 35 з. о. (в Росії)
Моравський Іван, 30 стр.
Олійник Стефан, 35 з. о. (в Росії)
Остапович Никола, 30 стр.
Паньчук Іван, 30 стр.
Паньчук Михайло, 35 з. о. (в Росії)
Парницький Петро, 35 з. о. (в Росії)
Парницький Тимко, 35 з. о. (в Росії)
Пашак Петро, 35 з. о. (в Росії)
Паздрій Асафат, 35 з. о. (в Росії)
Петрик Никола, 35 з. о. (в Росії)
Петришин Стефан, 35 з. о. (в Росії)
Писецький Казимир, 30 стр.
Пясковський Йосиф, 30 стр.
Піцик Лесь, 30 стр.
Походило Ілько, 35 з. о. (в Росії)
Подзамецький Мартин, 30 стр.
Поліщук Стефан, 35 з. о. (в Росії)
Прощук Матій, 30 стр.
Пилипів Василь, 30 стр.
Писаний Дмитро, 30 стр.
Решітник Стефан, 35 з. о. (в Росії)
Решітник Роман, 35 з. о. (в Росії)
Романчук Дмитро, 30 стр.
Рожик Юрко, 35 з. о. (в Росії)
Рудковський Йосиф, 35 з. о. (в Росії)
Русиннюк Онуфрій, 30 стр.
Садовяк Антін, 30 стр.
Салюк Пилип, 35 з. о. (в Росії)
Самійло Іван, 35 з. о. (в Росії)
Скоблицький Кароль, 35 з. о. (в Росії)
Слободзян Йосиф, 35 з. о. (в Росії)
Слободзян Никола, 30 стр.
Собецький Никола, 35 з. о. (в Росії)
Собудський Теодор, 35 з. о. (в Росії)
Соколовський Михайло, 35 з. о. (в Росії)
Соловій Олекса, 30 стр.
Співак Іван, 35 з. о. (в Росії)
Столяр Іван, 35 з. о. (в Росії)
Столярчук Олекса, 30 стр.
Стоснинець Андрій, 30 стр.
Строжук Кароль, 30 стр.
Ступарик Йосафат, 30 стр.
Сухецький Іван, 30 стр.
Сукновський Теодор, 30 стр.
Сурма Яким, 35 з. о. (в Росії)
Свистун Артим, 30 стр.
Синюк Іван, 30 стр.
Тарнопольський Олекса, 35 з. о. (в Росії)
Теленчук Іван, 30 стр.
Теплер Іван, 35 з. о. (в Росії)
Ткачовський Петро, 30 стр.
Ткачук Григорій, 30 стр.
Тодорів Михайло, 30 стр.
Томюк Теодор, 30 стр.
Томків Тома, 35 з. о. (в Росії)
Томин Дмитро, 30 стр.
Трачук Данило, 35 з. о. (в Росії)
Трачук Никола, 35 з. о. (в Росії)
Тупилко Олекса, 35 з. о. (в Росії)
Тимчишин Григорій, 35 з. о. (в Росії)
Фаюрник Теодор, 35 з. о. (в Росії)
Ферчук Василь, 30 стр.
Флинта Семен, 35 з. о. (в Росії)
Франюк Петро, 35 з. о. (в Росії)
Фриґович Іван, 30 стр.
Фурман Стефан, 30 стр.
Халабура Василь, 30 стр.
Хміль Яким, 35 з. о. (в Росії)
Хміль Йосиф, 35 з. о. (в Росії)
Хухра Йосиф, 35 з. о. (в Росії)
Хухра Никола, 35 з. о. (в Росії)
Худобяк Іван, 30 стр.
Ціхоцький Станислав, 30 стр.
Целінський Антін, 35 з. о. (в Росії)
Цінівський Василь, 30 стр.
Чапайло Іван, 35 з. о. (в Росії)
Чоботар Михайло, 30 стр.
Чоп Маріян, 35 з. о. (в Росії)
Шалак Яків, 35 з. о. (в Росії)
Шатковський Франко, 35 з. о. (в Росії)
Шаварин Кирило, 35 з. о. (в Росії)
Шерстій Кароль, 35 з. о. (в Росії)
Шквера Володислав, 35 з. о. (в Росії)
Шушко Михайло, 30 стр.
Шутак Олекса, 30 стр.
Юричук Никола, 30 стр.
Якубів Никола, 30 стр.
Ярмолюк Іван, 35 з. о. (в Росії)
Ярмолюк Йосиф, 30 стр.
Яворський Яків, 35 з. о. (в Росії)

ДОПОВНЕНЯ І ПОПРАВКИ
оголошені в лісті ч. 125.

До лісти страт ч. 37:

Филипович Іван, матроз на кораблі „Зента", полонений (в Сербії).

Листа утрат ч. 126
видана 15. лютого 1915.

УБИТІ:

Бабій Юрко, 9 п. (14. XII, 1914)
Багрій Петро, 77 п. (23. XII, 1914)
Баранович Кирило, 30 стр. (1—20. I, 1915)
Білий Рудольф, ск. ст. (18—20. I, 1915)
Білоус Михайло, 7 у. (24. XI, 14)
Боднар Захар, з. о. (20. I, 1915)
Вигош Іван, 18 л.
Високий Михайло, 77 п. (5. XI, 1914)
Ґабер Андрій, 18 л.
Галич Павло, 77 п. (23. XII, 1914)
Ґелинчак Дмитро, з. о. (18—20. I, 1915)
Гулій Василь, 30 стр. (1—20. I, 1915)
Єремчук Максим, з. о. (19. IX, 14)
Жирко Никола, 77 п. (25. XII, 1914)
Іваник Йосиф, 31 а. (22. XII, 14)
Кебало Олекса, 7 у. (24. XI, 14)
Корнечук Олекса, з. о. (19. IX, 14)
Костка Адольф, 30 стр. (1—20. I, 1915)
Левкович Михайло, 77 п. (10. XII, 1914)
Малич Станислав, 77 п. (23. XII, 1914)
Марчук Іван, з. о. (25. XII, 1914)
Марич Никола, 9 п. (14. XII, 14)
Марусяк Кость, з. о. (18—20. I, 1915)
Мельник Василь, 80 п. (10. I, 15)
Михайлишин Іван, 9 п. (13. I, 15)
Микитюк Матій, 30 стр. (1—20. I, 1915)
Мирдзьо Йосиф, 77 п. (23. XII, 14)
Орнат Никола, 7 у. (26. XI, 1914)
Палюшкевич Тома, 7 у. (17. XI, 14)
Петрів Петро, 7 у. (26. XI, 1914)
Романчак Михайло, 33 л.
Сеньків Василь, 9 п. (1. XII, 14)
Стехній Василь, 9 п. (14. XII, 14)
Сурмай Олекса, 77 п. (23. XII, 1914)
Торконяк Іван, 7 у. (29. XI, 1914)
Фурстель Кирило, 30 стр. (1—20. I, 1915)
Чижик Андрій, 9 п. (1. XII, 1914)
Шпикар Павло, 80 п. (10. I, 15)
Юнак Іван, 7 у. (18. XII, 1914)
Юроця Малахій, 33 л.
Ярош Віктор, 10 п. (21. I, 1915)

РАНЕНІ:

Адамович Станислав, 77 п.
Андруняк Василь, 77 п.
Арділь Василь, 9 п.
Бабій Андрій, 77 п.
Бабій Василь, 9 п.
Бахер Михайло, 9 п.
Байбура Іван, 80 п.
Бантяк Михайло, 7 у.
Бандровський Франко, 77 п.
Барчик Тадей, 80 п.
Бісковран Григорій, 77 п.
Бобик Іван, 9 п.
Бобик Стефан, 7 у.
Богуцький Іван, 7 у.
Бойко Михайло, 80 п.
Бойко Никифор, 80 п.
Бойків Іван, 30 стр.
Борута Василь, 77 п., 3 комп.
Бугнар Михайло, 77 п.
Василечко Григорій, 77 п.
Василечко Онуфер, 9 п.
Верхоляк Теодор, 77 п.
Войтина Стефан, 80 п.
Волошиновський Михайло, 77 п.
Волощук Никола, 9 п.
Ворощук, 32 з., 1 бат.
Возний Іван, 77 п.
Вихованський Іван, 77 п.
Винник Дмитро, 9 п.
Гарасимчук Йосиф, 80 п.
Гавриленко Никола, 80 п.
Гаврилишин Іван, 9 п.
Горхач Давид, з. о.
Грицай Іван, 77 п., 9 комп.
Грицик Григорій, 77 п., 1 комп.
Грицик Яцко, 77 п.
Ґумен Стефан, 9 п.
Гундертайло Григорій, 77 п.
Ґункир Андрій, 7 у.
Ґербич, 77 п., 5 комп.
Ґроховський Йосиф, 77 п.
Дячів Іван, 7 у.
Дуфрик, 77 п., 5 комп.
Добровольський Бронислав, 77 п.
Драб, 77 п., 5 комп.
Дребот Теодор, 77 п.
Дудич Іван, 77 п.
Дутка Петро, 7 у.
Залуський Іван, 7 у.
Зазуля Іван, 80 п.
Зґута Григорій, 77 п.
Йозефович Григорій, 77 п.
Ільницький Михайло, 77 п., 7 комп.
Іремчук Іван, з. о.
Караван Теодор, 77 п.
Карпа Стефан, 77 п.
Карпишин Никола, 7 у.
Барвацький Михайло, 9 п.
Кацій Павло, 77 п.
Кіналь Михайло, 7 у.
Богут Денис, 9 п.
Комарницький Йосиф, 77 п.
Коник Іван, 9 п.
Копчук Дмитро, 29 а.
Корнатович Антін, 77 п.
Корпанець Данило, 9 п.
Кость Теодор, 77 п.
Костик Михайло, 77 п.
Ковлига Павло, 80 п.
Криськів Казимир, 30 стр.
Кривинський Михайло, 7 у.
Куц Мартин, 7 у.
Куляк Панько, 9 п.
Кульчицький Дмитро, 77 п.
Кулик Дмитро, 9 п.
Кулинич Михайло, 77 п.
Куприк Іван, 9 п.
Курасевич, 77 п., 5 комп.
Куркішка Стефан, 77 п.
Куриляк Тарас, 77 п.
Курило Василь, 77 п.
Кусіль Ількo, 9 п.
Кусецький Іван, 80 п.
Кушлик Гнат, 9 п.
Кушнір Ілько, 77 п.
Кушик Андрій, 77 п.
Кузьмин Іван, 77 п.
Кволик Володислав, 77 п.
Лехівчак Василь, 77 п.
Лесюк Ілько, 9 п.
Лесняньский Петро, 77 п.
Лісовський Станислав, 77 п.
Лодзінський Максим, 77 п.
Лопянецький Никола, 9 п.
Лопусевич Михайло, 77 п.
Лоштин Василь, 77 п.
Лозовий Стефан, 80 п.
Лукан Мирон, з. о.
Мацюрак Іван, 77 п.
Маців Семен, 77 п.
Мацків Атанас, 77 п.
Магус Теодор, 7 у.
Маланич Василь, 30 стр.
Малин Петро, 77 п.
Марцік Василь, 9 п.
Марцук Михайло, 30 стр.
Масендич Никола, 77 п.
Маштальр, 7 у., 6 шкадр.
Матрофайло Іван, 9 п.
Медвідь Михайло, 9 п.
Мітик Севастіян, 77 п.
Маник Атанас, 80 п.
Мориц Василь, 9 п.
Музика Михась, 77 п.
Мисько Іван, 77 п.
Мих Стефан, 77 п.
Михальський Володислав, 9 п.
Михович Володислав, 77 п.
Мичкевич Никола, 77 п.
Наконечний Михайло, 7 у.
Нарaнецький Станислав, 11 сап.
Нейлюк, 30 стр., 1 комп.
Олійник Дмитро, 9 п.
Онуляк Кость, з. о.
Ортинський Никола, 77 п.
Оріховський Антін, 77 п.
Паламарюк Іван, з. о.
Павлик Михайло, 77 п.
Павликович Петро, 77 п.
Петрик Онуфрій, 77 п., 7 комп.
Петришак Теодор, 77 п.
Пінчак Йосиф, 77 п.
Подоляк Іван, 77 п.
Покпданець Никола, 80 п.
Порожний Кіндрат, з. о.
Прухняк Мартин, 30 стр.
Ницканич Андрій, 77 п.
Ребенчук Онуфрій, з. о.
Рендяк Никола, 77 п.
Сагайдак Василь, 9 п.
Салик Іван, 31 а.
Сащак Василь, 9 п.
Савчук Михайло, 7 у.
Савчин Никола, 77 п.
Савка Іван, 7 у.
Сегін Теодор, 77 п.
Сенейко Петро, 77 п.
Сеничак Василь, 9 п.
Скорохід Сидор, 30 стр.
Скоропад Григорій, 77 п.
Сташишин Никола, 9 п.
Слуцький Василь, 77 п.
Сливчук Іван, 9 п.
Снігур Михайло, 77 п.
Солончак Никола, 9 п.
Сороцький Андрій, 35 л.
Сорочиц Іван, 77 п.
Стачишин Іван, 77 п.
Станчук Ілія, з. о.
Степанюк Андрій, 80 п.
Стиранка Василь, 77 п.
Стопницький Теодор, 80 п.
Супик Никола, 77 п.
Ситцук Василь, 31 а.
Тендера Юліян, 77 п.
Товкач Іван, 9 п.
Томчак Теодор, 77 п.
Томик Юрко, 77 п.
Туринський Василь, 77 п.
Тиндик Антін, 77 п.
Тиніа, 30 стр., 1 комп.
Тишковський Стефан, 30 стр.
Татко Маріян, 30 стр.
Фалинський Йосиф, 80 п.
Федоришин Теодор, 9 п.
Форищ Гринько, 77 п.
Филипович Тимофій, з. о.
Хаць Дмитро, 77 п.
Хавула Никола, 77 п.
Хомин Никола, 77 п.
Хриновський Андрій, 7 у.
Цимбаліста Іван, 80 п.
Чанський Іван, 31 а.
Чіхоль Василь, 35 л.
Чобан Дмитро, з. о.
Чобан Юстин, з. о.
Чума Теодор, 80 п.
Шешко Стефан, 77 п.
Шевчик Стефан, 77 п.
Шушняк Стефан, 77 п.
Шуркевич Онуфрій, 80 п.
Юрко Стефан, з. о.
Янковський Михайло, 30 стр.

ПОЛОНЕНІ:

Андрейців Іван, 95 п. (в Росії)
Андруневчин Никола, 77 п.
Андруняк Михайло, 77 п.
Андрусик Михайло, 95 п. (в Росії)
Андрушків Никола, 95 п. (в Росії)
Андріїв Григорій, 77 п.
Антох Василь, 77 п.
Антоник Станислав, 77 п.
Артимович, 77 п., 5 комп.
Артимович Никола, 77 п.
Артимович Петро, 77 п.
Артимків Василь, 77 п.
Атаманюк, 30 стр., 1 комп.
Бабяк Василь, 77 п.
Бабяк Никола, 77 п.
Бабій Олекса, 95 п. (в Росії)
Бабунич Семен, 77 п.
Вахонок Віктор, 77 п.
Вачмага Іван, 95 п. (в Росії)
Вагній Павло, 77 п.
Вагрій Теодор, 77 п.
Вайко Никола, 77 п.
Вондровський Йосиф, 77 п.
Варан Григорій, 77 п.
Вас Тома, 9 п.
Ватюк Іван, 77 п.
Вазів Тимко, 9 п.
Велегай Іван, 7 у.
Венецький Тимко, 95 п. (в Росії)
Веико Іван, 77 п.
Верхуляк Василь, 77 п.
Верхуляк Теодор, 77 п.
Берестецький Іван, 77 п.
Березницький Іван, 77 п. (ур. 1891 р.)
Березницький Іван, 77 п. (ур. 1893 р.)
Березницький Іван, 77 п. (ур. 1882 р.)
Березницький Йосиф, 77 п.
Березовський Іван, 9 п.
Бергер Лев, 7 у.
Бермес Юрко, 77 п.
Берник Петро, 9 п.
Безкоровайний Олекса, 77 п.
Білинський Андрій, 77 п.
Білинський Іван, 77 п.
Білинський Володимир, 77 п.
Білоус Петро, 95 п., ран. (в Росії)
Вільховський Григорій, 77 п.
Білицький Григорій, 77 п.
Вілик Петро, 7 у.
Влащук Іван, 95 п. (в Росії)
Влащук Павло, 77 п.
Влиняк Андрій, 77 п.
Блонський Іван, 95 п. (в Росії)
Вобеляк Гнат, 77 п.
Боцко Дмитро, 77 п.
Вордань Петро, 9 п.
Боднар Яків, 95 п. (в Росії)
Бедзьо (можливо також Бодьо) Петро, 77 п.
Богуцький Іван, 77 п.
Бойчин Іван, 9 п.
Бойчук Іван, 95 п. (в Росії)
Бойко Олекса, 9 п.
Бойко Гарасим, 9 п.
Бордун Іван, 77 п.
Бортник Станислав, 77 п.
Борута Василь, 77 п., 7 комп.
Борняк Никола, 77 п.
Борис Іван, 77 п.
Бозантович, 77 п., 5 комп.
Бренчак Данило, 77 п.
Бряник Никола, 77 п.
Бродяк Стефан, 77 п.
Бродич Андрій, 77 п.
Брона Іван, 77 п.
Бронюк Михайло, 77 п.
Бриницький Михайло, 7 у.
Будзей Іван, 95 п. (в Росії)
Буг Никола, 77 п.
Буґера, 77 п., 5 комп.
Буґіль Никола, 77 п.
Вунь Гнат, 77 п.
Бурно Михайло, 77 п.
Билень Никола, 77 п.
Ваків Матій, 9 п.
Валіхновський Кузьма, 9 п.
Ваньовський Стефан, 77 п.
Вархула Юрко, 77 п.
Василевський Михайло, 9 п.
Васильковський Іван, 77 п.
Васлів Петро, 9 п.
Васищак Пилип, 77 п.
Вашликів Василь, 77 п.
Ватраль Іван, 77 п.
Важний Теодор, 77 п.
Вдовяк Семен, 77 п.
Вендзюк Іван, 77 п.
Вербовий Іван, 77 п.
Війтів Андрій, 77 п.
Віхрак Іван, 77 п.
Вінцковський Стефан, 77 п.
Вінтович Іван, 9 п.
Вірдак Йосиф, 9 п.
Вітковський Панько, 77 п.
Вітик Михайло, 77 п.
Вітик Михайло, 77 п.
Вівчар Тимко, 95 п. (в Росії)
Вліпко Яків, 77 п.
Вйізло Франко, 77 п.
Вайнар Станислав, 77 п.
Войтович, 77 п., 5 комп.
Войтович Василь, 77 п.
Войтович Григорій, 77 п., 1 комп.
Войтович Григорій, 77 п., 7 комп.
Войтович Іван, 77 п.
Войтович Михайло, 77 п.
Войтович Петро, 77 п.
Волянський Іван, 77 п.
Волянський Никола, 77 п.
Волчанчин Теодор, 77 п.
Волощук Іван, 7 у.
Волошин Мартин, 77 п.
Воранець Іван, 77 п.
Корона Іван, 7 у.
Вороняк Семен, 77 п.
Ворута Юрко, 77 п.
Вова Василь, 95 п. (в Росії)
Вихованок Михайло, 77 п.
Викричач Василь, 77 п.
Винницький-Гуль Кость, 77 п.
Височанський Йосиф, 77 п.
Височанський Методій, 77 п.
Вивроцький Стефан, 77 п.
Вижин Йосиф, 77 п.
Вдорик Іван, 77 п.
Габчак Андрій, 9 п.
Гебиій Теодор, 77 п.
Гачак Теодор, 77 п.
Гвдзаман Данило, 77 п.
Гайбура Мартин, 77 п.
Галущак Михайло, 95 п. (в Росії)
Галущак Василь, 95 п. (в Росії)
Галушка Ілько, 77 п.
Галин Петро, 77 п.
Галишин Іван, 77 п.
Гаман Юрко, 77 п.
Ганяк Василь, 77 п.
Ганкевич Теодор, 77 п.
Ганущак Іван, 77 п.
Гавлицький Володислав, 77 п.
Гаушка Никола, 77 п.
Гевка Онуфрій, 95 п. (в Росії)
Гевко Никола, 95 п. (в Росії)
Гіщак Іван, 77 п.
Гіщак Павло, 77 п.
Гітман Дмитро, 7 у.
Гнатковський Іван, 95 п. (в Росії)
Гнатишин Олекса, 95 п. (в Росії)
Гнідий Стефан, 77 п.
Гнилянський Никола, 77 п.
Гоцак Никола, 77 п.
Голинатий Василь, 95 п. (в Росії)
Голод Олекса, 7 у.
Головчак Михайло, 77 п.
Головій Никола, 77 п.
Голубець Никола, 77 п.
Голик Василь, 95 п. (в Росії)
Гомзяк Ілько, 77 п.
Горняк Василь, 77 п.
Городиський Адольф, 77 п.
Городиський Лев, 77 п.
Городиський Олексій, 77 п.
Гошовський Теодор, 77 п.
Грецюх Василь, 77 п.
Гредиль Іван, 77 п.
Грабовський Олекса, 77 п.
Грошовець, 77 п., 6 комп.
Гриб Петро, 77 п.
Грицай Іван, 77 п., 6 комп.
Грицик Григорій, 77 п., 7 комп.
Грицик Михайло, 77 п.
Грицик Никола, 77 п., 2 комп.
Грицик Никола, 77 п., 12 комп.
Грицишин Іван, 77 п.
Гринчишин Йосиф, 77 п.
Гринчишин Онуфер, 77 п.
Гринейко Михайло, 77 п.
Гриньків Ілько, 9 п.
Гриньків Теодор, 77 п.

(Дальше буде).